

Časopis České obce sokolské

SOKOL

2019

březen

Sedm sletů Vladimíra Prchlíka

Jubilantovi přišli přát
starostka ČOS
H. Moučková
a jednatel ČOS
J. Těšitel

Cesta k vrcholu vede i přes odřikání

Představení sportovní
základny mládeže moderní
gymnastiky Sokola Praha VII

Přehlídka pódiových skladeb 2019

Pestrá paleta hudebně
pohybových kompozic
v Tyršově domě

Praha Vršovice

Komárov

Sokolské šibřinky 2019

Zpravodajství a další fotografie z letošní sezóny sokolských šibřinek, plesů a bálů uvnitř listu na stranách 14–15

Dvůr Králové

Louny

Z obsahu

Zpravodajství

- 4 Slovo úvodem
- 5 Sokol opět obohatí For Kids
- 5 Uctění památky TGM v Lánech
- 6-7 Zrekonstruovaná poříčská sokolovna otevřela své brány
- 8 František Pecháček čestným občanem Prahy 5
- 9-11 Letošek je rokem slovenského sokolstva
- 12-13 Sedm sletů Vladimíra Prchlíka
- 14-15 Březnový finiš šibřinkové sezóny

SPORT PRO VŠECHNY, SOKOLSKÁ VŠESTRANNOST

- 16-17 Přehlídka pódiových skladeb 2019
- 18 Příroda pro všechny generace
- 19 Do turistického kalendáře

Výkonnostní a vrcholový sport

- 20 Praha OPEN ovládl domácí Vyšehrad
- 20 Závody v obřím slalomu
- 21 Zraněného olympionika nahradil Marek Totušek
- 22-23 Cesta k vrcholu vede i přes odřikání
- 24 Primátorské poděkování florbalistům
- 24 Ocenění za obětavou činnost v OS ČOS
- 24 Velká cena Trutnova 2019

Vzdělávání, kultura, společnost

- 25 Memento pardubického Zámečku
- 26 Prázdninová škola mladých pomahatelů
- 26 Víte, co je rekondik?
- 27 Jihomoravský kraj podpořil obnovu sokoloven
- 27 Knihovnička
- 28 Kulturní jaro v Michnově paláci... a dál?
- 29 Pražský Tajtrlík opět bavil dětské diváky
- 30 Podolský pomník padlých bratrů má novou sochu sokola
- 31 Ulicemi Prahy se sokolskou městskou hrou
- 31 Vznikla databáze sokolských památek
- 32 K historii zdravotního odboru
- 32 Sokolská kapka krve – výsledky za rok 2018
- 34 Rozloučení
- 35 XI. národní přehlídka sokolských divadel
- 35 Oetz 2019

Současný svět je hodně dynamický. A díky informačním technologiím pomyslně stále rychlejší, stále se něco děje, něco proměňuje. Člověk touží po změnách, po novinkách, které činí život pestrým a bez nichž by to byla pěkná nuda. Ale zároveň člověk touží i po pevných bodech, které jsou v relativitě času neměnné a přinášejí pocit jistoty. Tře-

ba i takové maličkosti, jako že určitý obchod je léta na stejném místě nebo v parku je již desetiletí lavička... Člověk je zkrátka tvor věčně nespokojený, který touží po změně a ruchu, ale chce mít i své jistoty – „dejte mi pevný bod a pohnu zeměkouli“.

Při tomto filozofování si říkám, že vlastně toto, po čem člověk prahne, je v Sokole – stále se něco děje, sportovci usilují zdolat vyšší mety, členové vyhledávají aktivity, které je baví a zároveň také (mimo jiné) se potkávají s přáteli a známými, aktivně komunikují se svým okolím. Zároveň jsou zde ale i pevné jistoty – pevné termíny, kdy vím, že v březnu se koná přehlídka pódiových vystoupení či šermířský turnaj v Brně, od ledna do března panuje v sokole šibřinková sezóna, s jarem přicházejí pravidelné turistické akce, o svatodušních svátcích se v rakouském Oetzu opět uskuteční mezinárodní setkání sokolů, v červnu se budou konat přebory všestrannosti a výčet by mohl pokračovat... Ale o tom se můžete přesvědčit i v nynějším, březnovém vydání časopisu Sokol.

O čem si tedy v tomto vydání můžete přečíst? Sokol na Slovensku letos slaví „stovková“ výročí. O nich i o současném životě slovenského Sokola hovoříme se starostou Sokolské únie Slovenska bratrem Vladimírem Holčíkem. V Poříčí nad Sázavou otevřeli sokolové nově zrekonstruovanou sokolovnu, na desítkách míst po celé republice se konaly další sokolské šibřinky, plesy a bály, představujeme výraznou sokolskou osobnost – bratra Vladimíra Prchlíka, který v březnu oslavil devadesátku. Začíná také nový seriál, který představuje jednotlivé oblasti sokolské všestrannosti. Další zajímavé informace jsou i z oblasti vzdělávací – mimo jiné s bratrem Gondíkem hovoříme o připravovaném novém kulturním projektu... Zkrátka, je toho hodně, co se za měsíc v Sokole událo; nestačilo na to ani obvyklých 32 stran, a tak jsme další čtyři museli přidat. Stačí jen zalistovat a najít si „to své“. Hezké čtení vám přeje

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 76. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Jakub Otáhal, Zdeněk Kubín, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Vanda Marušová, Vítězslav Perun, Anna Jurčíčková, Dominika Dušková ● **Obálka:** Moderní gymnastika v Sokole Praha VII ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Milé sestry, milí bratři,

tři měsíce nás dělí od 12. sjezdu ČOS, dovolte mi tedy nejprve, abych se ohlédla od sjezdu minulého za lety, které – bohužel – neuvěřitelně rychle utekly. Všichni ještě máme v živé paměti loňský XVI. všesokolský slet a oslavy 100. výročí vzniku Československa. Slet byl nesporně velice úspěšný, stejně jako jednotlivé akce, jimiž jsme si připomínali zrod republiky. Zásahu na tom mají všichni členové Sokola, kteří se podíleli na jejich organizaci, zajištění i samotném průběhu: cvičenci, cvičitelé, činovníci, dobrovolníci... Slet i oslavy republiky nám přinesly nové zkušenosti. Jak slet, tak podíl našich členů – sokolů na oslavách republiky vzbudily značnou pozornost veřejnosti, v širokém rozsahu o nich a o Sokole

(jeho historii i o jeho současném životě) informovala média. I tuto skutečnost chceme zúročit do budoucna.

V končícím tříletém období, od minulého sjezdu, zaznamenal Sokol i řadu dalších úspěchů. Zvýšil se podíl mládeže v našem členstvu, sokolští sportovci byli úspěšní v domácích i mezinárodních soutěžích, rozvinul se velmi oceňovaný projekt pro mateřské školy a cvičitele předškolních dětí „Svět nekončí za vrátky“, své pevné místo v sokolském kalendáři získal např. náš projekt Noc sokoloven. A ve výčtu by šlo dále pokračovat.

Shodně jako v předchozích obdobích, i v tomto jsme se museli zabývat řešením finančních problémů. Tentokrát umocněných známou tzv. „dotační kauzou“, kdy MŠMT pozastavilo čerpání financí z dotačních programů po sport. Díky společnému postupu sportovního prostředí, jehož jsme významnou složkou, i díky našim vlastním jednáním s příslušnými institucemi a představiteli státní správy se nám podařilo zajistit potřebné finance jak pro zabezpečení sletu, tak pro naši každodenní činnost. Ještě před sjezdem nás čekají důležité okamžiky. Na nadcházejících valných hromadách žup budou voleni župní činovníci, vyslanci do Výboru ČOS a kandidáti do Předsednictva ČOS. Ze své práce v župě vím, že není snadné získat pro činovnickou práci schopné členy v produktivním věku – pokud má někdo své zaměstnání a zároveň má zodpovědně vykonávat činovnickou

práci – je to náročné. Přesto věřím, že se podaří vybrat kandidáty, kteří se spíše než osobními ambicemi budou pyšnit kompetencí a vůlí přispět k dobremu chodu našeho spolku, k práci ve prospěch celku!

Žádný učený však z nebe nespádl. Proto apeluji, abyste i toto měli na paměti při navrhování kandidátů do Předsednictva ČOS. Podle mého názoru by bylo ideální, kdybychom tyto kandidáty hledali mezi těmi, kteří mají za sebou alespoň jedno funkční období ve Výboru ČOS. Mohu každého ujistit, že práce ve Výboru ČOS není formalitou, kdy jedinou povinností je dvakrát do roka přijet na zasedání. Naopak, Výbor projednává a rozhoduje zásadní kroky a opatření, které směřují chod našeho spolku. Zde se schvaluje rozpočet stejně jako zásadní programové otázky. Problematika sokolského hnutí z pozice vyslance ve Výboru vypadá občas jinak než při pohledu z tělocvičných jednot. Pokud takovýto člen Výboru v dalším funkčním období kandiduje do Předsednictva, je již na tuto činovnickou funkci lépe připraven. Jeho zkušenosti a kompetence pak jsou samozřejmě ku prospěchu celého spolku.

Volba kandidátů do Předsednictva a vyslanců Výboru je však čistě ve Vašich rukách, stejně tak i to jakým směrem a rychlostí se celý spolek bude ubírat!

Hana Moučková
starostka ČOS

čeps

Vedeme energii těm, kteří ji násobí

Sokol opět obohatí For Kids

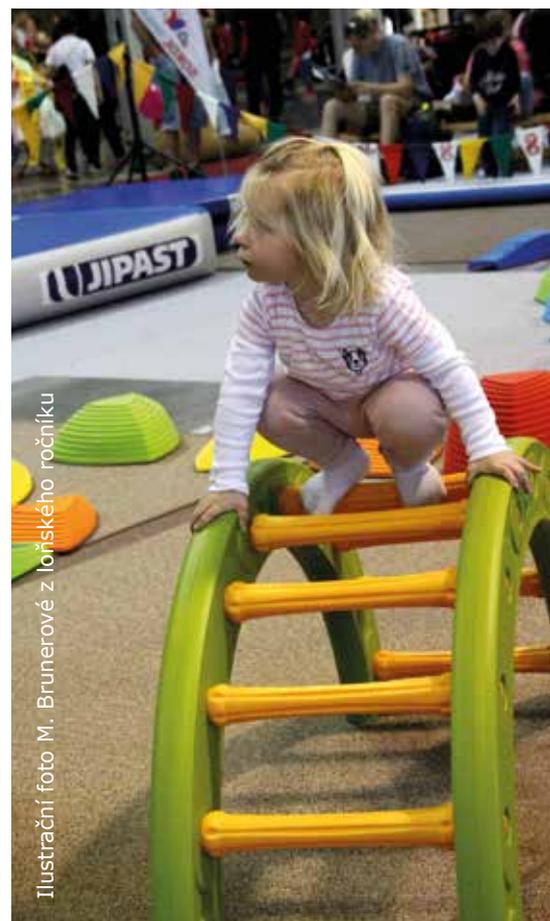
■ Výstaviště PVA Expo Praha bude od 4. do 7. dubna patřit souboru veletrhů pro celou rodinu For Family. Celkem čtyři veletrhy – For Kids, Aktiv 55+, For Pets a For Horse – osloví všechny návštěvníky: děti a jejich maminky, milovníky zvířat, cestovatele, ale i aktivní seniory. Česká obec sokolská je letos opět partnerem doprovodného programu veletrhu For Kids, který tak výrazně obohatí.

Návštěvníci veletrhu budou moci nejen navštívit veletržní stánek ČOS, ale především budou moci zhlédnout řadu pódiových vystoupení z různých sokol-

ských jednot a navštívit dětskou sportovní zónu umístěnou v hale č. 1 v sektoru E4, v níž se budou moci věnovat pohybu a vyzkoušet si některé sportovní aktivity. Pódiová vystoupení se budou konat ve vstupní hale a sokolská vystoupení se budou konat ve čtyřech blocích – ve dvou v sobotu 6. dubna (v časech 12.15–12.45 hod. a 14.30–15.00 hod.) a ve dvou v neděli (v časech 12.00–12.30 hod. a 13.45–14.15 hod.)

Na veletržním stánku ČOS získají návštěvníci informace o Sokole a také přehled o pražských sokolských jednotách a jejich aktivitách. Sokolskou gymzónu, stejně jako celou expozici České obce sokolské, zajišťuje Odbor všestrannosti ČOS. Ve sportovní zóně každoročně pomáhají sokolští cvičitelé. Dobrovolníci, kteří jsou ochotni a mají zájem s tímto pořadatelsko-organizačním zajištěním pomoci, se ještě mohou přihlásit Alžbětě Kujanové na e-mailu akujanova@sokol.eu.

-zd-

Ilustrační foto: M. Brunerové z loňského ročníku

Uctění památky TGM v Lánech

■ Pro většinu z nás je 7. března spojen s datem výročí narození prvního československého prezidenta a zakladatele státu Tomáše Garrigua Masaryka. Od sametové revoluce se každoročně u jeho hrobu v Lánech scházejí politici, zástupci demokraticky smýšlejících spolků i jednotliví občané, aby vzdali čest a poklonili se jeho památce a odkazu.

Ani letos tomu nebylo jinak, pouze v trochu jiném obsazení. Za zvuku oblíbených písní TGM přišli své věnce a kytice položit zástupci prezidenta republiky, Senátu PČR i Poslanecké sněmovny PČR, přítomni byli také členové ČSBS, KPV a dalších organizací a spolků. Své zastoupení tu, jako každý rok, měla také Česká obec sokolská.

Jan Fírbas, člen PVO ČOS

Zrekonstruovaná poříčská sokolovna otevřela své brány

■ Několik set členů Sokola a občanů z Poříčí nad Sázavou i ze širokého okolí se stalo prvními uživateli nově zrekonstruované poříčské sokolovny. Do posledního místa zaplněný hlavní sál byl v sobotu večer 9. března svědkem slavnostního přestřižení pásky, přehlídky sokolských souborů ze středních Čech, koncertu a například i předvedení živého obrazu, který režíroval místní sokol, herec Jakub Kohák.

Rozsáhlá přestavba budovy z roku 1932 znamená historický moment ve 115leté historii poříčského Sokola. Ten nyní plánuje významně rozšířit členskou základnu a zintenzivnit i pořádání divadelních představení, plesů či zábav. Sokolovnu budou moci zdarma využívat také všechna občanská sdružení a spolky v regionu.

Budova sokolovny pochází z roku 1932 a posledními stavebními úpravami prošla v poválečných letech. „Stav budo-

vy byl už v posledních letech neúnosný, bránil rozvoji naší jednoty. Chtěli jsme, aby se naše sokolovna stala nejen funkčním sokolským sportovištěm, ale sportovním a společenským centrem pro občany Poříčí i širokého okolí,“ řekl bratr Petr Lacina, který působí jako starosta Sokola Poříčí nad Sázavou od roku 2000. Pro sokolskou jednotu finančně i organizačně extrémně náročný projekt, který řídilo studio M4 architekti, kladl důraz na respektování původní podoby objektu z první republiky, a to včetně úpravy dispozic do původního řešení, které se ukázalo i pro 21. století jako nejpraktičtější.

Rozpočet, který se včetně nového vybavení vyšplhal k 16 milionům, pokryla dotace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, příspěvky obce Mrač a společnosti Ondrášovka a.s. a také vlastní zdroje Sokola. „V některých chvílích jsme už ztráceli naději,“ při-

pomněl starosta Lacina fakt, že žádost o klíčovou dotaci MŠMT podával celkem šestkrát. Od zahájení projektové přípravy do ukončení rekonstrukce uplynulo 8 let, přitom vlastní stavební práce zabraly jen několik měsíců.

„Obdivuji odvahu a úsilí, s nímž se poříčští do rekonstrukce sokolovny pustili. Je to krásný příklad toho, jak rozvíjet odkaz předchozích sokolských generací. A ukazuje, že některé věci se nestanou hned, člověk na nich musí trpělivě pracovat. Jak říkal Miroslav Tyrš: „Tam svět se hne, kam se síla napře“,“ uvedla starostka České obce sokolské sestra Hana Moučková, která přestřižením pásky oficiálně zrekonstruovanou sokolovnu slavnostně otevřela.

Česká obec sokolská plánuje, že zkušenosti poříčských sokolů s projektem rekonstrukce využije i při rekonstrukcích dalších sokoloven, kterých po celé republice provozuje zhruba 700.

SOKOLOVNA POŘÍČÍ NAD SÁZAVOU

1932
stavba sokolovny

2000
obnovení jednoty

2018
rekonstrukce sokolovny

115 let sportu i hvězdy Národního divadla

Tělocvičná jednota Sokol Poříčí nad Sázavou byla založena 12. května 1904. Cvičení zpočátku probíhala v sále místního hostince, brzy se však projevila nutnost stavby vlastní sokolovny, a tak v roce 1913 Sokol koupil vhodný pozemek. Prostředky na výstavbu získával z pořádání plesů, zábav nebo dobrovolné činnosti pro obec. Válka ale plány nadlouho změnila – sokolovna byla postavena až v roce 1932. Do okupace byla využívána ke cvičení a k nácvikům na slety, po dobu války byla upravena na kino. Po válce kapacita sokolovny už nestačila ani potřebám cvičení, ani pořádání kulturních a společenských akcí, proto byl přistaven další sál. Kromě sokolských cvičení a sportovních oddílů byl významnou součástí místního Sokola i divadelní soubor, především díky místnímu rodákovi a jednomu z nejznámějších českých dramatiků Josefu Topolovi, který zde hrál i režíroval. Na jevišti poříčské sokolovny tak na Topolovo pozvání vystupovaly i tehdejší hvězdy Národního divadla, jako Otomar Krejča, Rudolf Hrušínský, Marie Tomášová, Jiřina Šejbalová, Bohouš Záhorský nebo Jan Tříska. Činnost Sokola Poříčí nad Sázavou (Sokolská župa Blanická) byla obnovena 30. března 2000, do České obce sokolské pak byl poříčský spolek přijat 19. května 2000. Po celou dobu jej vede starosta Petr Lacina. V současnosti má bezmála 100 členů v oddílech všestrannosti, fotbalu a házené. Mezi významné členy patří například Jiří Kynos, reprezentant Československa v atletice a účastník OH 1972, nebo herec Jakub Kohák.

Ocenění převzal
Ilja Pecháček

Záhornice: u pamětní
desky F. Pecháčka

František Pecháček čestným občanem Prahy 5

■ Sokol, autor legendární sletové skladby Přísaha republiky, odbojář, hrdina František Pecháček, umučený nacisty, se stal čestným občanem Prahy 5. Ocenění převzal jeho prasynovec Ilja Pecháček. Manželé Pecháčkoví bydleli v Praze 5 v ulici Jindřicha Plachty 3, což připomíná pamětní deska umístěná na domě.

Slavnostní předání čestných občanství Prahy 5 – vedle Františka Pecháčka ho získaly další čtyři osobnosti (akademická malířka Helena Slavíková, architekt a basketbalista Dušan Krásný, pomocný biskup pražský mons. Václav Malý a Petr Sýkora, zakladatel nadace Dobrý anděl) – se uskutečnilo v podvečer 7. března ve Švandově divadle. Slavnostního předání se zúčastnila řada sokolů, včetně krojovaných bratří, kteří při předávání stanuli na jevišti. Bratra Františka Pecháčka připomenul při předávání občanství krátký filmový medailonek, který připravila radnice Prahy 5 a který lze zhlédnout na <https://drive.google.com/a/sokol.eu/file/d/1jMIXLNGy2OJ4uDEV25P0HTJ-GO5DwjHOG/view?usp>.

Ilja Pecháček, který ocenění přebíral, je jednatelem Spolku přátel sokolského borce Františka Pecháčka. Při této příležitosti jsme mu položili pár otázek – jak rodina udržuje vzpomínku na Františka Pecháčka, co pro něj znamená být příbuzným člověka, který bojoval za svoji zemi a ne-

váhal pro ni obětovat svůj život a také je posláním Spolku přátel. Odpovědi lze shrnout do následující stručné vzpomínky:

Začnu osobní vzpomínkou. Jako sedmiletý školák jsem byl v létě 1957 s otcem JUDr. Františkem Pecháčkem v Záhornici, kde se staral o pronájem a později prodej svého rodného domu, a při této návštěvě jsme také zašli opodál, k rodnému domku sokola Františka Pecháčka. Tam na pamětní desce, upevněné přímo na fasádě domku č. 41 v ulici Na Sádkách, jsem poprvé viděl jeho tvář a s obdivem prvně vyslechl stručný příběh a osud tohoto nám vzdáleného prapraprástrýce. Od té doby se mi stal životním vzorem sportovce a hrdiny. Při každé další návštěvě Záhornice jsme se vždy stavovali u pamětní desky a já se dozvídal o dalších jeho sokolských úspěších. Vzpomínám si na vyprávění otce o jeho kamarádském chování, když za protektorátu dostal sokol František pozdrav od tetičky z jeho rodné Záhornice v podobě čerstvého proviantu, jak hned vše ochotně rozdělil mezi své bratry v Sokole.

Další vzpomínka je na autentické líčení od Jaroslava Pecháčka (1922–2011), sokola z Nové Paky, který byl s celou rodinou, jako nejmladší, v 19 letech také zatčen spolu se sokolem Františkem a jeho ženou Milkou v Nové Pace v jejich domku na Zlámaninách. Vyprávěl také, jak tenkrát při věznění v Praze si zachránil život i tím, že předcvičoval spoluvězňům základní sokolské cviky na vězeňském placi. Po jeho propuštění a po válce dle vzoru a odkazu sokolského borce Františka Pecháčka pokračoval v činnosti Sokola a celý svůj život naplnil prací a postojem řádného účastníka odboje. Setkání s naší rodinou spojoval s návštěvou Prahy, pro únorové uctění a vzpomínku narození i smrti sokola Františka Pecháčka u pamětní desky na

Smíchově v ulici Jindřicha Plachty. Při posledním společném setkání u rodiny Jaroslava v Nové Pace v roce 2009 jsme uctili památku vzpomínkou a květinami u společného pomníku „Oběti druhého odboje 1938–1945“, dále u desky „Památce Františka Pecháčka“ v budově Sokola Nová Paka. Při příležitosti tohoto setkání nás všechny Jaroslav podrobněji seznámil s dalšími životními osudy našeho hrdiny Františka Pecháčka podle jeho osobních fotografických alb, které Jaroslav uchovával a ošetřoval.

Pro mne, jako vzdáleného příbuzného člověka, který bojoval za svoji zemi a neváhal pro ni obětovat svůj život, znamená tato vazba morální závazek, poctivě pracovat a slušně žít při zdravém těle se zdravým duchem.

„Společnosti přátel sokolského borce Františka Pecháčka“ (SpsbFP) vznikla na popud a po několikerém setkání výše jmenovaných přímých spolu-žijících našeho hrdiny FP, po ustavující schůzce v Nové Pace roku 1993. Můj otec a pan Jaroslav Pecháček z Nové Paky jako hlavní zakládající si dali za první hlavní cíl znovu odhalit pamětní desku dle originálu u rodného domku v Záhornici. Tímto záměrem a dle jejich přání byly stanoveny základní cíle činnosti SpsbFP: Zachovat, aktualizovat a uchovat doklady, které mají vztah k životu sokolského borce Františka Pecháčka. Restaurovat původní pamětní desku, z rodného domu a nechat zhotovit kopii. Zajistit důstojné umístění kopie pamětní desky u rodného domu při slavnostním znovuodhalení v Záhornici u Městce Králové. Šířit sokolské ideje dle odkazu a příkladu života sokolského borce Františka Pecháčka zvláště mezi mladou generací. Uvedené úkoly se daří postupně plnit. Má-li někdo zájem s námi nezištně spolupracovat, budeme potěšeni, když nás bude kontaktovat. ☺

Letošek je rokem slovenského sokolstva

■ Koncem loňského roku oslavila 100. výročí vzniku první sokolská tělocvičná jednota na Slovensku – ve Skalici. V letošním roce si sto let od svého založení připomenula v únoru Tělocvičná jednota Sokol Bratislava a župa Masarykova, ale před sto lety vzniklo více než padesát slovenských sokolských tělocvičných jednot a také šest sokolských žup. Letošní rok tak lze bez nadsázky nazvat „Rokem slovenského sokolstva“. O historii i současnosti Sokola na Slovensku hovoříme se starostou Sokolské unie Slovenska Ing. Vladimírem Holčíkem.

Jaké byli začátky sokolského hnutí na Slovensku?

Telocvičná jednota Sokol v Skalici má zásadný význam pro vznik sokolského hnutí na území Slovenska. Vznikla už 10. novembra 1918. Teda len málo dní po vzniku Republiky. Túto skutočnosť pripisujeme blízkosti Skalice k Morave a čulým stykom so Sokolmi spoza rieky Moravy, ktorí v tom roku už existovali viac ako 50 rokov. Následne, 24. februára 1919, vznikla sokolská organizácia v Bratislave za účasti asi 800 nadšenčov. Treba pamätať na skutočnosť, že na území Slovenska pred 28. 10. 1918 neprichádzalo do úvahy založiť akúkoľvek podobnú organizáciu, veď neboli povolené ani len slovenské školy, spolky a o národnostnej činnosti nemohlo byť ani pomyslenia. Tvrdá protinárodnostná politika Budapešti na území Uhorska bola toho príčinou.

Následne, po vzniku TJ Sokol v Bratislave, spontánne vznikali najskôr jednoty v obciach okolo Bratislavy, neskôr po celom území Slovenska. Skutočne sme mali šesť sokolských žúp – Bratislavskú T. G. M. (32 telocvičných jednot), Považskú M. R. Štefánika (21 TJ), Nitriansku Svätoplukovu (12 TJ), Podtatranskú P. O. Hviezdoslava (24 TJ), Východoslovenskú J. Kollára (24 TJ) a Pohronskú V. Paulínyho (tiež 24 TJ), spolu teda úctyhodných 137 telocvičných jednot a zakladali sa ďalšie. Uvedomujem si, že nadšenie obyvateľstva a „hľad“ po spoločenskom a klubovom živote bol obrovský a navyše nový štát

túto činnosť významne podporoval. Veď keď sa v Bratislave konečne zrekonštruovali sály zábavného podniku Bellevue a začalo cvičiť vo vlastnom objekte, onedlho nás prišiel navštíviť prezident T. G. Masaryk a zapísal sa nám do pamätnej knihy.

Jak se po více než čtyřicetiletém vynuceném přerušení činnosti – a také mlčení o činnosti a zásluhách Sokola – staví slovenská veřejnost k Sokolu dnes?

Históriu Sokola máme následne v Čechách a na Slovensku rovnakú, obdobie II. svetovej vojny, Sokol zakázaný, Sokoli v koncentrákoch, krátke povojnové obdobie obnovy, následne opäť diktatúra. Hneď po Novembri '89, 7. januára 1990, sa Sokol obnovuje, následne ďalšia zmena, vznik dvoch štátov. A to bolo pre Sokol na území Slovenska už veľmi zlé. Výsledok – Sokolovne, ihriská, kiná, kúpaliská, až na malé výnimky, v cudzích rukách. Zo šiestich žúp zostali dve a tomu zod-

Vladimír Holčík

povedajúci počet telocvičných jednôt. A podpora štátu? Ministerstvo školstva (kde prináleží aj šport) je dlhodobo v rukách Slovenskej národnej strany a tak aj podpora Sokola a Sokolstva vôbec vyzerá, je nulová. Národnári považujú Sokol za niečo cudzie, cudzie teleso. Samozrejme nie celá spoločnosť je taká, máme aj sympatizantov.

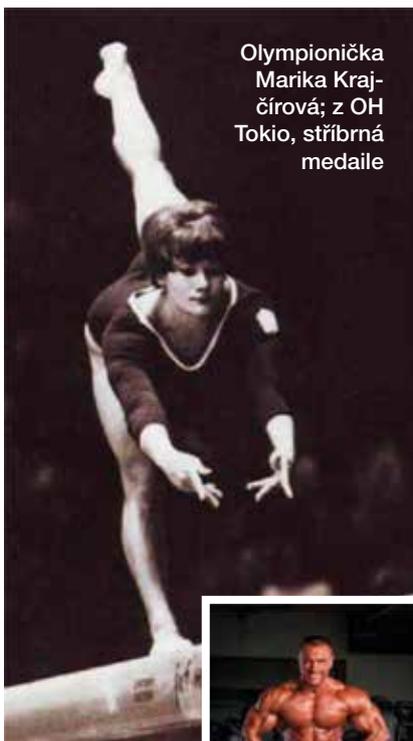
Snažíme sa pripomínať zásluhy mužov, ktorí sa pričínili, a zaplatili obeťou najvyššou, o vyhnanie maďarských vojsk a polície hneď po vzniku Republiky, mali sme pamätnú tabuľu s ich menami (tie sa našťastie zachovali), tabuľu však zlikvidovala Hlinkova garda hneď po vzniku tzv. Slovenského štátu. Snažíme sa o jej obnovu a zbierame peniaze na jej repliku. A pripomínáme si aj našich členov, ktorí pomáhali utečencom z Protektorátu dostať sa cez Slovensko na územie Maďarska a ďalej do Juhoslávie (mal som aj v rodine takého, veď si to aj odsedel), aby sa mohli prihlásiť do zahraničných armád.

Mali sme obeť z našich členov aj v II. svetovej vojne, v Slovenskom národnom povstaní, v ilegality, máme ich mená na tabuli, ktorú sme po 1989 osadili. Mám však nepríjemný pocit, že obdobie tzv. Slovenského štátu stále rozdeľuje spoločnosť, sú aj takí, a nie je ich málo, ktorí tvrdia, že v tú dobu bolo dobre, štát bol bohatý, ľudia spokojní. Akosi zabúdajú, že nie všetci. Tých asi 70 000 slovenských Židov sa už nikto neopýta ako sa mali v tom čase. Za všetky obeť z našich sokolských radov v Bratislave uvediem brata MUDr. Aleša Húska, zahynul v koncentráku. A takých bolo po celom Slovensku veľa. Pamätáme aj na tých, ktorí boli perzekvovaní v období komunizmu, našťastie to bezprostredne nekončilo smrťou (ako v mnohých prípadoch v Čechách), „len“ stratou zamestnania, Jáchymovom, Ilavou.

A čo sa týka povedomia mladej generácie o týchto historických udalostiach? Mám nepríjemný pocit, že vo všeobecnosti je povedomie o vlastnej histórii na Slovensku veľmi nízke. Zaujímať občanom ČR, že si svoju históriu cenia, vidieť to napríklad na množstve najrôznejších a špecializovaných múzeí možno v každej obci. Nie žeby sme aj na Slovensku nemali múzeá, skanzeny, ale múzeá špecializované na autá, motorky, topánky, sklo, keramiku, det-

Sokolovna v Bratislavě, tuha, asi 1927

Olympionička Marika Krajčírová; z OH Tokio, stříbrná medaile

Marian Čambal, mistr světa za rok 2012 v kategorii do 90 kg

ské hračky, dielenské nástroje..., nuž na všetko čo si len človek dokáže spomenúť, to je asi len v Českej republike. To treba občanom ČR závidieť. Avšak, ako vidieť z vyššie uvedeného, snažíme sa čo najviac priblížiť históriu a dnešnú činnosť Sokola mladej generácii.

Jaký je rozsah činností súčasného Sokola na Slovensku? Kolik má Sokolská únia Slovenska členů? A jaké jsou největší úspěchy posledních let?

Sokolská únia Slovenska sa venuje skôr menej populárnym športom a tak ani počty členov nie sú porov-

nateľné s jednotami, ktoré hrajú hokej či futbal. Máme asi 3 500 členov a tí sa venujú napríklad turistike (ak nemajú telocvične ani ihriská), kulturizmu, modernej gymnastike, gymnastike, ďalej bojovým umeniam či športom ako budo, ju jutsu, aikido, samozrejme volejbalu, florbalu, pétangu, sokolskej všestrannosti, halového futbalu.

Za tých sto rokov prešlo bratislavskou Sokolovňou tisíce športovcov, z ktorých mnohí dosiahli najvyššie športové ocenenia. Príkladom nech je gymnastka Marika Krajčírová, priniesla striebornú medailu z OH v Tokiu (bola v družstve spolu s legendárnou Vierou Časlavskou), alebo Marián Čambal – majster sveta za rok 2012 v kulturistike vo váhovej kategórii do 90 kg, kulturisti Jozef Grolmus je 5-násobný majster Československa a z ME 1980 priviezol striebornú medailu, Patrik Štiglic na ME 2016 získal zlato, Miroslava Jánošíková strieborná medaila z ME v džude a mnohí iní.

Nuž a chodievame na Sokolské zlety, v Prahe sme cvičili od XII. Zletu na všetkých, muži a ženy zvlášť, tých cvičí u nás najviac. Hneď po otvorení hraníc sme cvičili v Paríži 1990, v Toronte 1992, vo Viedni 1994, vo Philadelphii 1996. A tiež vždy na následných akciách. Tento rok pocestujeme do Dornbirnu na Gymnaestrádu. Od prijatia SúS do Svetového zväzu Sokolstva (SSS) dňa 15. 11. 2015 v Chicagu sa pravidelne zúčastňujeme pietneho aktu v Ötzi, kde zahynul náš zakladateľ Dr. M. Tyrš.

Působí ve vašich řadách také kulturní soubory?

Bábkové divadlo sme v Bratislave v Sokolovni mali obnovené hneď po vojne, žiaľ nám zaniklo. Odsťahovalo sa do lepších, profesionálnych priestorov začiatkom 50-tych rokov. Obnoviť jeho činnosť by sa v Bratislave v Sokolovni dalo, chce to ale nadšencov a spoluprácu s niektorou blízkou TJ z Moravy. A ak by sa to aj podarilo, tak také úspechy ako po roku 1935 (ročne 12 predstavení za účasti 2 087 detí a 441 dospelých!) by sme dosiahli ťažko. Ale pokúsiť sa treba.

Divadlo sa síce nehalo, avšak naše predvojnové baletky, vedené ikonickou trénerkou sestrou Hermou Jochovou,

mávali baletné vystúpenia dokonca v Slovenskom národnom divadle. Ten oddiel sa neskôr začal venovať umeleckej (rozumej modernej) gymnastike a je jedným z najaktívnejších oddielov. A vždy pred Vianocami si dievčatá uctievajú svoju zakladateľku na Memoriáli Hermy Jochovej. Inak, žiaľ nie, žiadne kultúrne súbory v Sokolovni v Bratislave nemáme.

Při loňském XVI. všesokolském sletu výrazně vynikla spolupráce českých a slovenských sokolů, a to především díky společné sletové skladbě slovenských a českých autorek. V době sletu to ale byly třeba společné nácvičky některých skladeb, a to i za účasti rakouských sokolů. Jak tuto spolupráci hodnotíš a jaké možnosti pro ni do budoucna vidíš?

So sestrou starostkou ČOS Hankou Moučkovou sme ešte v roku 2015 prišli k záveru, že 100 rokov vzniku Československa treba náležite na XVI. všesokolskom zlete osláviť. A tak

skladbu „Spolu“ pripravili autorky sestry Fialová, Kučerová, Hejtmánková zo Slovenska a sestry Kosařová a Šafářová z Čiech. Na štadióne v Edene vystúpilo spolu 860 cvičencov a cvičeniek a bola to asi najpôsobivejšia skladba.

Už pri nácvičkách na mužskú skladbu „Borci“ sme si s bratom Thomasom Frey-Maternom z Viedne a s bratom Zdeňkom Sedlákom, náčelníkom zo Sokola Telnice (župa Vaníčkova) na Morave povedali, že budeme nacvičovať spoločne. Mužov je vždy menej (o to sme ale vzácnejší!) a tak sme zocvičné organizovali aj vo Viedni, aj na Slovensku a tiež vo viacerých TJ na Morave (Važany nad Litavou, Dědice, Hodonín, Výškov, Újezd u Brna) a cvičili sme aj na Zlete v Brne, na Zlete župy Vaníčkovej v Újezde u Brna a konečne v Prahe. A verím, že mnohí z nás Borcov, Česi, Moravania, Slováci aj Viedenčania, jedným slovom Európania, sa stretne v júli na verejnom vystúpení v Dornbirne na Gymnaestráde. A takých akcií bude viac. Akýmsi ich „vedľajším“ efek-

tom, avšak tým najpodstatnejším, je samozrejme spolupatričnosť dvoch bratských národov, nech ich členovia žijú kdekoľvek. A to je na celej veci to najkrajšie.

Jaké plány a cíle si Sokolská únie Slovenska klade pro nejbližší léta?

Starostou Sokolskej únie Slovenska, tou prvou, je získať do cvičenia nových členov. A vychovávať ich v zásadách stanovených už pred dávnyimi rokmi našim zakladateľom Dr. Tyršom. Máme tiež nedostatok dobrovoľných trénerov, funkcionárov, máme problémy s financovaním našej činnosti, s návratom majetku, s údržbou, opravami a rekonštrukciou našich objektov. Pomohli by nám spoločné vzdelávateľské aj trénerské kurzy, výcvik Sokolskej stráže. Mali by sme sa viac prezentovať, získať pozornosť masmédií, spolupracovať s verejnosťou. Je toho veľa, nuž ale, ako nám odkázal Dr. M. Tyrš, – tam svet se hne, kam síla se napře. Je to len na nás.

-zk-

Ondrášovka

**GENERÁLNÍ PARTNER
ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ
A XVI. VŠESOKOLSKÉHO SLETU**

WWW.ONDRASOVKA.CZ

Starostka ČOS
H. Moučková
blahopřeje V. Prchlíkovi
k životnímu jubileu

Vladimír Prchlík s rodiči
a starším bratrem

Sedm sletů Vladimíra Prchlíka

Málokdo se dnes může pochlubit, že cvičil na sedmi všesokolských sletech. Spořilovský rodák, spořilovský patriot a čestný občan Prahy 4 bratr Vladimír Prchlík je jedním z nich. Na loňském XVI. všesokolském sletu cvičil ve skladbě „Princezna republika“ a patřil k nejstarším cvičencům na sletu – blížila se mu již devadesátka, kterou oslavil letos 22. března a k níž mu přišli popřát starostka ČOS sestra Hana Moučková a jednatel ČOS bratr Josef Těšitel.

■ I když před zhruba patnácti lety se z rodného Spořilova odstěhoval do Braníku, stále do spořilovské tělocvičné jednoty chodí cvičit. Na otázku, jaký by dal recept na to, jak si udržet fyzickou i duševní čilost i ve vyšším věku, říká: „Sokolům, ale i všem ostatním bych řekl, ať je jejich činnost jako spojitě nádoby – heslo „v zdravém těle zdravý duch“ možná zní někomu jako fráze, ale má hluboké opodstatnění. Vždy, když jdu ze cvičení, cítím se lépe fyzicky, ale i psychicky – je pro mne vždy velkým psychickým povzbuzením být v týmu, mezi ostatními, mluvit s nimi o všem možném.“

Žít v souladu se zásadami kalokagathie, tedy rozvoj fyzický i duševních sil, bylo ostatně bratru Prchlíkovi vlastní po celý život. Bratr Vladimír Prchlík se narodil v Praze na Spořilově, kde chodil do obecné školy a pokračoval ve studiu na Státním reálném gymnáziu v Praze XIV Michli. Po maturitě v září 1948 nastoupil na Vysokou školu elektrotechnického in-

ženýrství ČVUT Praha, kam po ukončení studia v roce 1952 nastoupil na umístěnou na katedru elektroenergetiky, kde pracoval šest let jako odborný asistent. V roce 1958 byl náhle propuštěn, protože neměl potřebný dělnický původ a nemohl proto působit při výchově mladé dělnické inteligence. Nastoupil do státního projektového ústavu Chemoprojekt a později přešel do Kovoprojekty jako projektant elektrotechnického zařízení v průmyslových závodech. V době částečného politického uvolnění Pražského jara 1968 nastoupil na základě veřejného konkurzu do Československého střediska pro ochranu životního prostředí – Program OSN/SZO, který financovala Světová zdravotnická organizace. V roce 1977 absolvoval studijní pobyt na vědeckých pracovištích a ve státních organizacích ve Velké Británii a Kanadě, kde získal cenné vědecké poznatky a jazykové znalosti. V roce 1983 obhájil kandidátskou disertační práci na téma „Vliv energetiky na životní prostře-

dí“ na Vysoké škole technické v Bratislavě a získal vědecký titul „kandidát věd“. Byl spoluzakladatelem a dlouholetým předsedou Československé společnosti pro životní prostředí ČSVTS v Praze. Začátkem roku 1990 nastoupil jako jeden z prvních zaměstnanců na nově založené Ministerstvo pro životní prostředí České republiky do odboru mezinárodních vztahů, kde pracoval až do důchodu.

V době začátku sametové revoluce v roce 1990 se podílel na založení Občanského fóra na Spořilově. Stál při obnově Tělocvičné jednoty Sokol Praha Spořilov-Roztyly, kde pracoval v různých funkcích ve výboru jako jednatel a vzdělavatel. Vždy si vážil sokolských zásad bratrství a vlastnictví a v jejich duchu jedná ve svém životě. V roce 2007 společně se spořilovským básníkem Jaromírem Hořcem jako synové ruských legionářů založili občanské sdružení „Sbor pro obnovu pomníku hrdinům od Zborova“ a jako předseda spolku řadu let usiluje o vrácení repliky sochy legionáře

S Annou Masarykovou v době XII. všesokolského sletu v roce 1994

odstraněné nacisty za protektorátu Čechy a Morava na původní místo na Roztylském náměstí na Spořilově.

K 70. výročí založení napsal historickou knížku „Malá kronika náboženské obce církve československé v Praze Záběhlicích-Spořilově“. Jako syn ruského legionáře Karla Prchlíka napsal v letech 2016 a 2017 dvě historické knížky jako vzpomínku na události o spořilovských legionářích za první světové války „Po stopách Spořilovských legionářů“ a sokolskou knížku „Vzpomínky na sokolské Spořilovské divadlo“.

Do Sokola ho přivedla maminka 1. září 1935, tedy v šesti letech, při nástupu do školy. A spořilovskému Sokolu zůstal věrný dodnes – samozřejmě s vynucenými přestávkami, kdy Sokol nemohl působit (v době okupace a poté po roce 1948). V devíti letech se účastnil svého prvního všesokolského sletu – X. v roce 1938, na němž cvičil ve skladbě žáků. Jak tento, ale i další slety prožíval?

„Každý slet je velký svátek, ale také je každý jiný. Příprava na něj je záležitostí jednoho roku až dvou let. Na dřívějších sletech byl v Sokole velký počet cvičenců, a tedy také velký počet zájemců o cvičení na sletu. Proto byl poměrně přísný výběr. To, že člověk prošel přísným výběrem, ještě více posílilo hrdost na to, že cvičí na Strahově,“ říká bratr Prchlík. „V roce 1938 už byl cítit odpor proti nacismu, každý věděl, co hrozí.“ Jak ale vnímal tento slet jako devítiletý žák? „Nesmírně na

mne zapůsobil obrovský stadion a také soudržnost všech. Ve své spořilovské cvičební jednotce jsem se ale v té ohromné mase lidí cítil bezpečně. Na nácivky na Strahově byl vždy sraz u sokolovny, odkud jsme se vydali vlastně na celodenní výlet – z domova jsem byl vybaven na celý den pitím, svačinou... Chápal jsem, že slet je vyvrcholením cvičení, do kterého jsem chodil rád.“

V paměti devítiletého chlapce zůstaly i vzpomínky na události po Mnichovu 1938. „V sokolovně na Spořilově byl i první azyl pro Čechy vyhnané ze zabraného pohraničí, aby měli v prvních dnech kde spát a kde složit svůj skromný majetek, než byli umístěni jinde. Sokolové jim pomáhali, jak mohli. Zažíval jsem s ostatními pocit sjednocení, spojení lidí a poskytnutí pomoci. V těžké, složité době byl pro nás Sokol místem, kde jsme se mohli shromažďovat, cvičit – až do zákazu v roce 1941.“ Spořilovskou sokolovnu pak nacisté zabrali a zřídili v ní lazaret.

Válkou vynucená přestávka v konání sletů byla důvodem, že na dalším sletu v roce 1948 Vladimír Prchlík cvičil již skladbu mužů. „Byl to do té doby největší slet. Vzpomíná se hodně na sletový průvod – hesla, která se v něm volala, měla smysl a mezi řádky nesla i poselství:

„Mějte se na pozoru, tento režim to myslí jinak,“ říká bratr Prchlík. A osobní zážitky, vzpomínky? „Obdivoval jsem tu velkolepost, to ohromné nadšení. Sokol byl ještě pohromadě, byli zde zahraniční sokolové, kteří dávali pocit, že nejsme opuštěni... Možná jsme si ani naplno neuvědomovali, že je to nástup totality se vším všudy.“

Další všesokolský slet se konal až po dlouhých 46 letech. A Vladimír Prchlík na něm nesměl chybět. Cvičil ve skladbě mužů, ale také zastával pořadatelskou službu na tribuně pro hosty. A silnější zážitky z tohoto sletu? Patří k nim se-

tkání s vnučkou prezidenta Masaryka Annou Masarykovou, ale také napjaté očekávání až do poslední chvíle, zda prezident Havel stihne přijet včas ze státní návštěvy Spojených států a na tribunu dorazí. „Panovalo obrovské nadšení, když Václav Havel dorazil,“ vzpomíná bratr Prchlík. „Ještě panovalo očekávání, že prezident bude oporou sokolstva, bude ho podporovat. Očekávání, že Sokol bude vedoucí či významnou společenskou silou. Cítil jsem zde jednotu – nejen vnitřní, uvnitř Sokola, ale i jako Sokola a celého národa. To jsem nikdy předtím nezažil.“

Nejživější v paměti bratra Prchlíka je samozřejmě loňský XVI. všesokolský slet. O něm hovoří jen v superlativech, vzpomíná nejen na cvičení, ale také rozhovory, povídání, setkávání s dalšími sokoly, se zahraničními účastníky... Stejně jako na předchozích dvou sletech, i na tomto cvičil ve skladbě věrné gardy. „Jsem rád, že jsem to vydržel... ty poslední zkoušky byly nejnáročnější – nástupy a čekání na slunci, v horku... Dalo mi to nejen fyzickou, ale i morální sílu. Říkal jsem si: Když jsem se pustil do nácivku, musím to vydržet, musím dojít k cíli,“ uzavírá svá sletová vzpomínání bratr Vladimír Prchlík.

-zd-

Při župním sletu v roce 1994, Vladimír Prchlík druhý zprava

S americkými vojáky při župním sletu v Plzni, kdy se zároveň ve městě konaly oslavy osvobození

Komárov

Březnový finiš šibřinkové sezóny

■ V březnu začalo jaro, ale zároveň v tomto měsíci i něco končí – sezóna plesů, bálů, karnevalů a šibřinek, jejichž pořádání je v řadě sokolských jednot již dlouholetou tradicí. Nezapomíná se při nich ani na děti, kdy vedle plesových akcí pro dospělé se konají i šibřinky či karnevaly a maškarní bály pro děti.

Letos jsme zaznamenali téměř dvě stovky šibřinek, bálů či plesů, přičemž nejvíce – téměř stovka – se jich konalo v únoru, v březnu jich bylo zhruba padesát. O některých z nich jsme psali již v elektronickém lednovém a únorovém vydání, o některých dalších nám do tohoto vydání napsali dopisovatelé z některých jednot.

Sokolské šibřinky v ZOO

Také letos pořádal Sokol Dvůr Králové tradiční šibřinky pro děti. Tentokrát si do sokolovny našla cestu stovka dětí a šedesátka rodičů. Všichni si užívali šibřinky v ZOO, a to nejen účastníci, ale i pořadatelé. K vidění byla řada krásných masek, které rodiče dětem s velkou fantazií vytvořili.

Novinkou bylo, že děti nedostávaly na stanovištích odměny, ale obrázkové bankovky, tzv. sokolské šibřinky. Ty potom mohli malí zákazníci proměnit v Zooshopu – kiosku za zboží, které se jim líbilo. Bylo milé sledovat děti, jak u pultu žmoulají penízky a zvažují, co a za kolik si nakoupí. Šibřinky byly pestré a veselé. O program se letos postaraly děti z oddílu sokolské všestrannosti, když zatančily dva tanečky, a dále dospělí, kteří zahráli scénku z večerníčku O opičce Žofce. Disciplíny byly netradiční. Hledání zvířátek v teráriu, krmení lva, šplhání s opičkami, zdolávání krokodýlí řeky, krmení papoušků, procházení chodbiček se surikatkami, překonávání překážek se zebrou a lemurem, stavění žirafího krku, hledání pokladů u plameňáků, přenášení věcí ve sloním chobotu.

Pavčina Špatenková

Sokol Komárov

V sobotu 16. února komárovští sokolové pořádkali tradiční sokolské šibřin-

ky, v neděli 17. 2. odpoledne pro děti Dětský bál. Na sobotních sokolských šibřinkách byla oproti předchozím roků menší účast, ale i tak se všichni civilisté i masky – postavy z filmů a muzikálů – dobře bavili a pěkně si zatancovali. K tanci i poslechu hrála hudební skupina Spektrum. Tradičně došlo k vyhlášení nejlepších masek – tentokrát zvítězili „zlí chlupci“ z Policejní akademie před Piráty z Karibiku. Nedělní Dětský bál patřil především dětem – princeznám, Červeným Karkulkám, Spidermanům a mnohým dalším maskám! Klauni Cink a Břink připravili hry a soutěže, do kterých zapojili nejen děti, ale i jejich rodiče a prarodiče! O hudební doprovod se postaral DJ Petr Beran.

Olga Kleknerová, foto O. Kleknerová a T. Richter

Staročeský bál v Lounech

Příjemná až domácí atmosféra, to byl březnový již třetí Staročeský bál v lounské sokolovně. Po staročeském přivítání chlebem a solí si úderem sedmé hodiny vzala slovo Lounská třináctka, která hrála nejen k poslechu, ale hlavně k tanci. Ovšem připraven byl i bohatý doprovodný program. Velice půvabné bylo vystoupení dětí Třebenická sluníčka. Pochopitelně nechybělo ani vystoupení domácích sokolů, kteří předvedli sestavu, se kterou pojedou na světovou gymnestrádu do Rakouska. A hlavně pak pro pány byla ukázka břišních tanců v podání dam z Tanečního klubu Luna. Dobré pití a mnoho staročeských dobrot napečených členkami sokolské jednoty jen doplnilo skvělou atmosféru bálu.

Text a foto: Ladislav Bába

Sokol Nalžovské Hory

Šibřinky jsme letos pořádkali již počtrnácté v řadě. Téma dětem nezadáme, hry přizpůsobujeme podle toho, jaká plyšová zvířátka seženeme. Letos jsme měli jako hlavní ceny tygříka a koalu. Když jsme začínali, chodilo tak 10 masek s doprovodem a pořádkali jsme

Dvůr Králové

Lounech

Praha Vršovice

šibřinky v klubovně, v současné době už to musíme dělat v hlavním sále, abychom se nejen vešli s maskami a jich doprovodem, ale abychom mohli také soutěžit. Každý rok vyhodnocuje doprovod masek tři nejhezčí, které si odnášejí ceny – dortíky. Ostatní masky soutěží v hrách – kloboučku hop, rybičky a hru si vždy vítěz odnáší. O velká plyšová zvířata soutěží rodiče s dětmi – letos sestřelovali balonky a běželi okolo překážek s míčkem na lžici. Šibřinky pořádáme za finanční podpory MěÚ Nalžovské Hory a vždy poslední sobotu v únoru.

Anna Parlášková

Sokol Vítkovice

V pátek 22. února proběhly v pořadí již tradiční 24. šibřinky, které připravuje vzdělávací sbor naší jednoty. Pro nás jsou tradiční v tom, že program má stále stejnou skladbu: V sále naší sokolovny Český dům začínáme vždy s folklorem, kde si zazpíváme s cimbálovou muzikou a pak naše folklorní taneční skupina Odra předvede pásmo lidových tanců, z nichž vždy některý naučíme naše návštěvníky. Letos to byl tanec Řezník.

Poté pokračuje naše zábava při populární taneční hudbě, do které je zařazen i srdíčkový tanec. Perníková srdíčka jsou vždy rychle rozprodána a pak je každý napjatý, zda k sobě najde svého správného partnera či partnerku. Proti tradičním šibřinkám netančíme v maskách, ale i přesto se všichni výborně baví až do pozdních hodin.

Anna Buroňová

Sokol Praha Vršovice

První březnové sobotní odpoledne patřilo ve Vršovicích především dětem. Karnevalu se zúčastnilo více jak 90 dětí. Soutěže střídal tanec a losování masek. Ani dospěláci se nenučili, rádi si se svými dětmi zatancovali. Na závěr byli vybráni nejlepší tanečníci.

Ivo Antušek

Moravské Bránice

Jako každoročně se u nás v obci konali Ostatky. Vše začínalo prů-

vodem masek. Protože jsme chtěli podpořit tuto akci pořádanou jinou organizací i my, převléklo se 35 členů Sokola do různých masek a vyrazili jsme na docela dlouhou trasu. Po asi 6 hodinách jsme dorazili do sokolovny, kde na všechny masky čekalo menší občerstvení.

Slet 2018, Živý betlém v naší obci – to vše v nás probudilo hereckého ducha, a tak trochu přispělo k tomu obnovit sokolské šibřinky. Téma bylo Na pouti. Program započal hlášením „místního rozhlasu“, který ohlásil příjezd kolotočářů do naší obce. Poté kouzelník se svou asistentkou vyčaroval obsluhu k houpačkám, do střelnice a nakonec tatínka se zlobivou holčičkou, kteří nás provázeli celým programem. Na začátku tatínek se svou dcerkou zhlédli představení Pidilidi, poté následovalo malé občerstvení v hospůdce a hádka o tom, kdo v lese nasbíral více hříbků. Dále se naše ženy proměnily v opravdové labuť z pouti. Vydařeným číslem byli naši siláci, kteří změřili své síly u siloměru. Oživením bylo vystoupení artistů v podání místních borců. Vrcholným číslem však bylo plavecké vystoupení našich akvabel, které rozesmálo všechny přítomné....

Jitka Odehnalová, Lenka Badinová

Moravské Bránice

Vítkov

Nalžovské Hory

Komárov

Vítkovice

Přehlídka pódiových skladeb 2019

■ S příchodem prvních jarních dnů přichází každoročně na řadu i akce Odboru všestrannosti ČOS s dlouholetou tradicí – Přehlídka pódiových skladeb, kterou pro letošní rok přivítala velká tělocvična Tyršova domu v sobotu 23. března.

Stejně, jako jarní sluníčko probouzí přírodu do barev a květů, rozkvétá i gymnastický koberec v tělocvičně. Předvedeno bylo z původně přihlášených 36 skladeb 33, nemoci a úraz si, bohužel, vybraly svoji daň. Diváci zhlédli pestré paletu pódiových vystoupení cvičenců všech věkových kategorií od základní rytmické a pohybové výchovy přes tanec, gymnastiku, využití netradičních náčiní až po skladby s vyspělými výkony ať už v tanci nebo akrobacii.

Jako každý rok neměla i letos odborná porota lehkou práci s hodnocením a výběrem skladeb na ocenění. Ceny si nakonec odvezli cvičenky a cvičenci ze Sokola Opava, Rychvald, Frýdštejn, Michle, Klatovy, Valašské Meziříčí, Vsetín, Dobříš, Doudleby nad Orlicí, Písek, Poruba a Hronov. Samozřejmě nesmělo chybět ocenění nejmladšího a nejstaršího cvičence přehlídky. A letošní věkový rozdíl? 82let! Ceny všem oceněným předávali starostka ČOS sestra Hana Moučková a I. místostarosta ČOS bratr Oldřich Lomecký.

Děkujeme divákům za vytvoření skvělé atmosféry v tělocvičně, autorům skladeb, vedoucím skupin a cvičencům za práci a předvedené výkony a organizátorům z OV ČOS a ze cvičitelského sboru a Věrné Gardy Sokola Královské Vinohrady za organizaci celé akce. Na shledanou na přehlídce 2020!

*Lenka Kocmichová,
náčelnice ČOS a vedoucí akce*

Příroda pro všechny generace

■ Po téměř třiceti letech od obnovy Sokola a po řadě našich úspěšných velkých prezentací činnosti pro veřejnost ještě, bohužel, leckde převládá názor, že všestrannost znamená jít do tělocvičny na značku a párkrát upažit. Proto chceme v časopise postupně představovat sportovní všestrannost v jejích nejrůznějších podobách a možnostech využití.

Cvičební program v oddílech všestrannosti je velmi různorodý a pestrý. Součástí cvičebního programu jsou základy sportovní a moderní gymnastiky, pohybová výchova, rytmická gymnastika, aerobik, cvičení s náčiním, různé taneční směry, atletika, míčové hry, netradiční hry a sporty, jóga, základy asijských bojových umění, zdravotní gymnastika, pobyt v přírodě a turistika. V prvním článku z volného seriálu vyrážíme do přírody s našimi „pobyťáky“, tedy s komisí pobytu v přírodě Odboru všestrannosti.

Akce pořádané komisí pobytu v přírodě OV ČOS, ale také „pobyťáky“ v jednotlivých jednotách a župách, jsou velice pestré – oslovují všechny generace, jsou zaměřené na různorodé pohybové a dovednostní aktivity pobytu v přírodě. Do oblasti sokolského pobytu v přírodě patří také každoroční letní dětské tábory, které pravidelně pořádají některé jednoty či župy.

Nezapomíná se ani na vzdělávání vedoucích pobytu v přírodě, kdy jsou organizovány různé semináře – na školení cvičitelů pobytu v přírodě III. třídy má ČOS

akreditaci MŠMT a vždy je o ně značný zájem. Již zhruba deset let pořádá komise pobytu v přírodě zimní seminář pro běžkaře na lyžích, koncem září se koná vodácký seminář na divoké vodě ad.

Komise pobytu v přírodě (KPP) organizuje každoroční soutěžní přebory ZZZ (Zálesácký závod zdatnosti), který byl prioritně určen pro starší žactvo a dorost, ale již třetí rok je organizován i pro kategorii dospělých. Vloni v září se konal první, nesoutěžní, celostátní sraz pobytu v přírodě – pro více než 110 účastníků byla připravena řada stanovišť v takových disciplínách, jako např. lukostřelba, střelba ze vzduchovky, lanové aktivity, drobné hry na hřišti či na louce, vycházky do skal, ovládnutí plavidel ad. Na tento sraz jsou zváni cvičitelé se skupinami žactva i rodiny s dětmi, které holdují pobytu v přírodě. Komise pobytu v přírodě také připra-

vuje mezisletové projekty. Například v období let 2007–2011 to byl projekt Sokolské cesty, v období 2013–2017 U nás v Sokole a letos bude zahájen projekt Sokolské prameny, jehož jednotlivé akce se budou konat v letech 2019–2023. Pod křídly komise pobytu v přírodě se také již třikrát konala Sletová štafeta, která probíhá republikou v roce předcházejícím roku všesokolského sletu. K loňskému XVI. všesokolskému sletu a oslavám 100 let republiky to byl rovněž projekt „100 sokolských keší republiky“, který byl zahájen v roce 2014.

Jak je patrné i z uvedeného výčtu, akce sokolského pobytu v přírodě jsou vesměs otevřeny všem milovníkům pobytu v přírodě napříč všemi věkovými kategoriemi. Nabídka je pestrá, stačí si jen vybrat podle svého zájmu a možnosti. ☺

Do turistického kalendáře

■ Jaro se přihlásilo nejen kalendářně, ale také charakterem počasí. A láká tak i turisty k řadě rozmanitých výletů či pochodů a dalších turistických akcí. Komise turistiky Odboru všestrannosti ČOS připravila na letošní rok bohatý program, a tak milovníci turistiky mají z čeho vybírat. Tyto akce jsou vesměs otevřeny i široké veřejnosti. Na základě informací od pořadatelů sestavil vedoucí komise turistiky OV ČOS bratr Dušan Petráš přehled, a tak již nyní mohou zájemci vybírat, kam se kdy vypraví.

Letos začíná mezisletový projekt „**Se Sokolem na kopečky 2019–2024**“. Jedná se vždy o tři výstupy ročně na známé i zapomenuté vrcholy Čech a Moravy a zakončen bývá symbolicky Rozhlednou Petřín v Praze v rámci všesokolského sletu. Cílem je nejen propagace Sokola, ale hlavně vytáhnout co nejširší veřejnost ze svých domovů (to hlavně rodin s dětmi), a to nejen za krásami naší vlasti a přírody, ale hlavně za pohybem. První letošní akcí projektu „Se Sokolem na kopečky“ se koná 25. května, kdy 1. výstup zavede účastníky do Beskyd, na Radhošť. Pořadatelem je komise turistiky OV ČOS a T. J. Sokol Vsetín. Podrobnější

informace naleznete na <http://www.sokol.eu/priloha/35021/1-se-sokolem-na-kopecky-propozice.pdf>. Kontakt: Václav Jadrný, Vsetín tel: 724946952, e-mail: jadrn@seznam.cz.

Další dva letošní výstupy projektu se konají v červenci a srpna. 2. výstup je na Šerák v Jeseníkách a koná se 13. 7. Pořadatelem jsou komise turistiky OV ČOS a T. J. Sokol Teplice (kontakt: Petr Malý, tel: 776002953, 720173009, e-mail: maly.turista@seznam.cz). Na 10. srpna je naplánován 3. výstup, a to na Kraví horu v Novohradských horách (kontakt: Jiří Brož, tel: 728 848 724, e-mail: jirka.kct@seznam.cz).

Všechny tyto tři výstupy, stejně jako další uvedené letošní turistické akce, jsou akcemi IVV (Internationaler Volkssportverband – IVV je mezinárodní organizace pro lidový sport. Zabývá se pořádáním akcí, které nemají výkonnostní charakter. Jejich smyslem a cílem je odblokovat stres a pracovní přepětí nenáročnou fyzickou a cenově dostupnou aktivitou tak, aby se stala sportem pro všechny věkové kategorie, tělesně více či méně zdatné účastníky, tedy sportem pro všechny.)

Další letošní akce:

11. května – Sokolské putování Českým středohořím, pořadatel: komise turistiky OV ČOS, Sokol Teplice, kontakt: Petr Malý, tel: 776002953, 720173009, e-mail: maly.turista@seznam.cz

1. června – Sokolský turistický sraz, Český Těšín, pořadatel: komise turistiky OV ČOS, Sokol Český Těšín, kontakt: Petr Friedrich, e-mail: p.friedrich@centrum.cz

22. 8. – 25. 8. – Pochod Giacoma Casanovy, Duchcov, pořadatel: komise turistiky OV ČOS, Sokol Duchcov, kontakt: Dušan Petráš, tel: 603496389, e-mail: dusan.petras@centrum.cz

14. září – Pochod krajem dr. Miroslava Tyrše, Děčín, pořadatel: komise turistiky OV ČOS, Sokol Děčín, kontakt: František Hrbáček, tel: 604371007, e-mail: sokolik.hrbacek@centrum.cz

28. října – Výstup na Říp, Roudnice nad Labem, pořadatel: komise turistiky OV ČOS, Sokol Roudnice nad Labem, kontakt: Dušan Petráš, tel: 603496389, e-mail: atletika@sokolroudnice.cz nebo dusan.petras@centrum.cz

SAM73.CZ
street & sportswear

HRDÝ PARTNER

XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

1918
100
2018
SPOLEČNÉ STOLETÍ

**VOLNOČASOVÉ
OBLEČENÍ PRO
CELOU RODINU**

Praha OPEN ovládl domácí Vyšehrad

■ V neděli 10. března otevřela vyšehradská sokolovna dveře tradičnímu závodu v TeamGymu Junior I., II. a Senior. V jednotlivých kategoriích se představilo celkem 22 družstev z celé republiky, mezi kterými nechybělo naše domácí zastoupení. Sokol Vyšehrad ze závodu vykřesal hned tři cenné kovy!

Závod jako každý rok pořádala organizace „Sport pro všechny Praha“. Díky ní a otevřenému závodu se kromě sokolských družstev zúčastnily i týmy mimo tyto organizace. Z mimopražských a mimostředočeských družstev si k nám přijeli zazávodit i družstva z Plzně, Olomouce či až z Ostravy.

Vyšehradská tělocvična sice nepatří ke kapacitně největším, ale všechna nářadí se pohodlně rozmístila. I ti nejmen-

ší závodníci si užili nafukovacího pásu airgym. Ten běžně pro závod využívají spíše starší kategorie. Ochozy byly plné podporovatelů, zejména z řad rodičů a kamarádů. Díky nim panovala po celý den báječná atmosféra.

V kategorii I zvítězila TJ Avia Čakovice, 2. byl Flik-flak A, třetí příčka patřila domácímu Sokolu Vyšehrad. Další sokolské týmy se umístily: na 4. místě Řeporyje, na 6. Řepy a na 9. Vršovice. V kategorii II zvítězil Flik-flak A, 2. byl Sokol Řepy a 3. Gym Club REDA. Sokol Řeporyje skončil pátý a Sokol Královské Vinohrady sedmý. V kategorii Senior bylo pořadí: 1. Sokol Vyšehrad A, 2. Sokol Vyšehrad X, 3. Sokol Královské Vinohrady a 4. Sokol Olomouc.

Štěpánka Mrázková

Závody v obřím slalomu

■ Za krásného slunečného počasí pořádal 17. února lyžařský oddíl Sokola Nusle na sjezdovce Javor obří slalom. Ten byl připraven pro 8 kategorií, účast byla velká – 80 žáků a žákyň (ročníky 2003–2014) ze sedmi oddílů: Sokola Nusle, TJ Slovan Pec po Sněžkou, SK Deštné v Orlických horách, SK Jánské Lázně, TJ Lokomotiva Trutnov, SK Rýchory Mladé Buky, ČSK Vysoké nad Jizerou. Ze Sokola Nusle závodilo 19 dětí. V cíli na každého závodníka netrpělivě čekali tátové a mamky a také jejich trenéři, kteří jim fandili.

Výsledky

Starší žáci: 1. Jan Marek, TJ Lokomotiva Trutnov, 2. Tobiáš Smejkal, Sokol Nusle, 3. Matěj Berger, TJ Slovan Pec pod Sněžkou. Starší žákyně: 1. Klára Kotoučková, SK Rýchory Ml. Buky, Kateřina Matásková, SK Jánské Lázně. Přípravka žáci: 1. František Burda, Sokol Nusle, 2. Kryštof Karlík, SK Rýchory Ml. Buky, 3. Jakub Jonáš, Sokol Nusle. Přípravka žákyně: 1. Anna Málková, TJ Slovan Pec p. Sněžkou, 2. Tereza Jonášová, Sokol Nusle, 3. Johanka Novotná, Sokol Nusle. Předžákyně: 1. Rozárka

Smejkalová, Sokol Nusle, 2. Barbora Burdová, Sokol Nusle, 3. Ella Košťalová, TJ Slovan Pec p. Sněžkou. Předžáci: 1. Jonáš Kratochvíl, SK Deštné v Orlických horách, 2. Vojta Hemelík, TJ Slovan Pec p. Sněžkou, 3. Jan Neuman, TJ Slovan Pec p. Sněžkou. Mladší žákyně: 1. Ema Němečková, SK Rýchory

Ml. Buky, 2. Daniela Čekaňáková, SK Jánské Lázně, 3. Johana Kempferová, TJ Slovan Pec p. Sněžkou. Mladší žáci: 1. Vojtěch Kaczur, SK Jánské Lázně, 2. Michal Sedláček, ČSK Vysoké n. Jizerou, 3. Štěpán Brát, TJ Slovan Pec p. Sněžkou.

Marie Brunerová

Zraněného olympionika nahradil Marek Totušek

Tradiční mezinárodní šermířský turnaj Sokol Cup (Tvarůžkův memoriál ve fleretu mužů – 61. ročník – a Moravanka ve fleretu žen – 51. ročník) se nesl opět v přátelském duchu a duchu fair-play. O víkendu 23. a 24. března se na planších v hale Sokola Brno I odehrávala dramatická střetnutí 118 šermířů a šermířek ze 14 zemí. Vybojovali celkem 394 utkání.

■ Turnaj je součástí prestižního seriálu U23 Evropské šermířské konfederace (8 turnajů a mistrovství Evropy letos v Plovdivu). Výsledky se započítávají do žebříčku U23 Evropské šermířské konfederace, ale také do národních žebříčků. Vítěz a vítězka turnaje získali luxusní hodinky značky Tissot, které věnovala firma Minuta CZ s.r.o. Česká obec sokolská zařadila tento turnaj díky dlouholeté tradici mezi významné soutěže.

Do Brna zavítala zvučná jména reprezentantů: Chorvatsko – Petar Files, Ivan Komšič, Maďarsko – Tamas Liszkai, Benjamin Frühauf, Balint Matyas,, Bělorusko – Artur Tsevan (předloňský vítěz), Rusko – Evgenyi Lomtev, Vladislav Zhuravlev, Itálie – Dal Santo. České barvy postrádaly zraněného olympionika Alexandra Choupenitche ze Sokola Brno I, kterého dokázal zastoupit jeho mladý následovník Marek Totušek ze Sokola Bystřice n. Pernštejnem. Na tomto turnaji potvrdil svoji skvělou formu, jeho úžasnou cestu turnajem zastavil až před branami

finále Ital Dal Santo. V dramatickém finále zvítězil nad Dal Santem těsným poměrem Rus Evgenyi Lomtev, Marek Totušek skončil třetí. Vítězi předal nádherný pohár předseda Odboru sportu Petr Syrový.

Druhý den ve fleretu žen na 51. ročníku tradiční Moravanky si nejlépe vedla italská reprezentantka Marta Cammilletti a stala se první italskou vítězkou tohoto turnaje. Marta Cammilletti kráčila suverénně od začátku až do finále, kde absolutně smetla loňskou finalistku Maďarku Viktorii Mesteri 15:3! Nejlepší česká šermířka Andrea Bímová z USK Praha obsadila pěkné 8. místo. Sokolské barvy hájily 17. Isabela Sedláková z Bystřice n. P. a 18. Adéla Kocourová ze Sokola Brno I. Jsou to ještě velmi mladá, ale talentovaná děvčata, která reprezentovala na ME kadetek i juniorek ve Foggii. Celkem v Brně startovalo 43 žen.

Sokolské oddíly Brna a Bystřice n. P. mohou být hrdé na to, že české barvy budou hájit jejich členové na nadcházejícím mistrovství světa kadetů a ju-

niorů v polské Toruni na začátku dubna: Marek Totušek (SBY), Vojta Geriš (SBI), Martin Slezák (SBI), Adéla Kocourová (SBI), Isabela Sedláková a Michala Illeková (SBY) a Michaela Macko (SBI).

Výsledky Sokol Cupu (1. - 8. místo) Tvarůžkův memoriál – fleret muži:

1. Evgenyi Lomtev – Rusko, 2. Alvise Dal Santo – Itálie, 3. Marek Totušek – Česká republika, Bystřice n. Pernštejnem, 3. Vladislav Zhuravlev – Rusko, národní tým, 5. Uladzislau Lahunou – Bělorusko, národní tým, 6. Uladzislazu Kurylovich – Bělorusko, národní tým, 7. Lashua Galuashvili – Gruzie, 8. Benjamin Frühauf – Maďarsko, Törekvés.

Moravanka – fleret ženy: 1. Marta Cammilletti – Itálie, 2. Viktoria Mesteri – Maďarsko, 3. Polina Kozaeva – Rusko, 3. Kamilla Tsihirova – Rusko, 5. Maria Melnikova – Rusko, 6. Kitti Bitterová – Slovensko, 7. Anastasia Ceres – Moldávie, 8. Andrea Bímová – Česká republika, USK Praha.

Pavel Vaníček, ředitel turnaje

Cesta k vrcholu vede i přes odříkání

■ Hlavní formou péče o sportovně talentovanou mládež v České obci sokolské jsou sportovní základny mládeže a vybrané oddíly mládeže. Postupně je na stránkách časopisu Sokol představujeme. V tomto vydání to je oddíl moderní gymnastiky Sokola Praha VII. O činnosti a úspěších této mládežnické sportovní základny hovoříme s předsedkyní oddílu Renatou Chomoutovou a vedoucí trenérkou střediska Annou Šebkovou.

Co je největší pýchou vašeho střediska?

Asi to, že jsme skvělý kamarádský tým, který spolu funguje už opravdu dlouho bez velkých problémů a sporů mezi sebou. I to podporuje cestu k úspěchu.

Z jakých zdrojů je vaše středisko financováno?

Z členských příspěvků a grantů – ať již grantů ČOS, tak městské části či dalších.

Máte nějakého generálního či hlavního partnera?

Nemáme žádného partnera, který by nás finančně či jinak podpořil.

Důležitý je určitě i vztah s obcí. Jakou spolupráci s ní máte?

Velice dobrý. Spolupráce s Prahou 7 funguje v rámci celé Tělocvičné jednoty Sokol Praha VII. Granty jsou poskytovány jednotě, nebo případně nám, moderní gymnastice, na pořádání závodů.

S čím se nejvíce potýkáte, kde jsou největší překážky, které musíte při své činnosti překonávat?

Je to ochota či schopnost děvčat trávit sportem spousta času, snášet dřinu a odříkání se ostatních zálib a koníčků. Samotný zájem o moderní gymnastiku nestačí... ale to je asi společné pro všechny sporty a všechny sportovce, kteří chtějí dělat svůj sport na vrcholové úrovni.

Potýkáme se také s tím, že tělocvična Sokola Prahy VII vyhovuje pouze tréninkovým účelům. Prostory nelze využít k pořádání závodu v moderní gymnastice. Koberec 13x 13 metrů je pouze jeden a na něm se střídají všechny gymnastky kromě přípravy. Z těch důvodů dojíždějí gymnastky (i s rodiči) i do jiných tělocvičen po Praze.

Jaký je zájem mládeže o vaše středisko? Jste schopni ho uspokojit?

Zájem malých holčiček cvičit v přípravce je velký, ale je těžké je pak udržet ve výběrových skupinkách, ve kterých se trénuje už každý den a celá rodina se musí sportu přizpůsobovat!

Jak na tom jsou zájemci o sportování ve vašem středisku co se týče kondice, pohybové gramotnosti a sportovního talentu? Jak probíhá nábor a výběr do vašeho střediska?

Název střediska: T. J. Sokol Praha VII

Počet trenérů: 7

Počet sportovců: v oddíle 50 sportovců, ve sportovní základně 8–9

Působí od: 1997

Historické úspěchy: Oddíl vychoval řadu reprezentanek. Jak jednotlivkyň, tak gymnastek, které startovaly na ME a MS ve společných skladbách. Nejúspěšnější gymnastkou byla Anna Šebková, která se na ME juniorek umístila na 9. místě, později (2016 a 2017) byla mistryní České republiky v kat. seniorek a jedničkou v ČR. Účastnila se několika mistrovství Evropy, mistrovství světa, mnoha světových pohárů a soutěží

grand prix. Reprezentovala ČR mimo jiné i na letní univerziádě v Jižní Koreji.

Současné úspěchy: Současnou nejlepší gymnastkou oddílu je Natálie Šebková, která v loňském roce byla 2. na MČR v juniorkách a zúčastnila se mistrovství Evropy juniorů. V tomto roce jí čeká přestup do kategorie seniorek. Další seniorkou je Kateřina Klicmanová, která byla v reprezentační společné skladbě a chystala se na zářijové MS v Sofii. Bohužel, těsně před odjezdem si zlomila nohu, a tak odjela s berlemi pouze jako doprovod. Dalším úspěchem bylo 1. místo Diany Avtové na MČR v kategorii kadetek.

Talentovaných děvčat není nikdy dost. Šikovné děti jsou, jde ale o to, jak se již zmiňují výše, zda sportovci a celá rodina je ochotná gymnastice obětovat vše a sportem žít.

Do přípravy přijímáme všechna děvčátka, která přijdou. Z nich si pak postupně vybíráme talentované holčičky do výběrových skupin. Gymnastky se tedy u nás mohou věnovat náročnějšímu závodnímu programu ve výběrové skupině, nebo gymnastice pro radost na rekreační úrovni.

Pro nábor nově fungují i internetové stránky www.gymsokolpraha7.cz, Facebook, Instagram.

Uved'te výrazné talenty ve vašem středisku, případně jejich úspěchy, předpoklady...

V mládežnických kategoriích bych uvedla Annu Marii Lněničkovou (2. místo na MČR ve společných skladbách), Valerii Fotevovou, Dianu Mirošničenko (1. místo na MČR ve společných skladbách) – obě na své

individuální úspěchy zatím čekají. Diana Avtová je mistryně republiky v kategorii kadetek.

I ve sportu panuje konkurence – jak při získávání financí, tak i v „přetahování“ sportovců. Jak si v této konkurenci stojíte?

Nemáme problém s odchody gymnastek do jiných klubů. Dokážeme závodnicím nabídnout kvalitní tréninkové podmínky a připravit je i v nejvyšších kategoriích na světové soutěže. 🏆

Ocenění za obětavou činnost v OS ČOS

■ V sobotu 2. března bylo ve sportovní hale T. J. Sokol Hradec Králové v rámci zahajovacího ceremoniálu mistrovství České republiky v zápase ve volném stylu předáno „Čestné uznání“ panu Františku Maňáskovi za dlouholetou obětavou práci v komisi zápasu Odboru sportu ČOS. Ocenění předali předseda KZ OS ČOS bratr Rostislav Pinkas, Vladimír Komorný a předseda SZ ČR Belo Svitek. 📍

Primátorské poděkování florbalistům

■ Pardubičtí florbalisté si koncem února, po lednovém triumfu v Poháru České pojišťovny, připomněli zisk zlatých medailí na slavnostním přijetí primátorem statutárního města Pardubice Martinem Charvátem, který je přivítal v sále Jana Kašpara. Společně s primátorem se slavnostní akce zúčastnili předseda komise pro sport statutárního města Pardubice Miroslav Herudek a vedoucí odboru kultury, sportu a cestovního ruchu Pardubického

kraje Milan Novák. „Když se podíváte na ten pohár a přečtete si, které týmy ho v minulosti získaly, tak je to opravdu velký úspěch. Špička je v českém florbale velice úzká a dostat se mezi ni je fantastický výsledek. Jsem rád, že jsme se mohli v sále Jana Kašpara sejít a mohl jsem osobně poděkovat hráčům, realizačnímu týmu a vedení Sokola Pardubice za tento obrovský úspěch,“ řekl primátor Martin Charvát. 📍

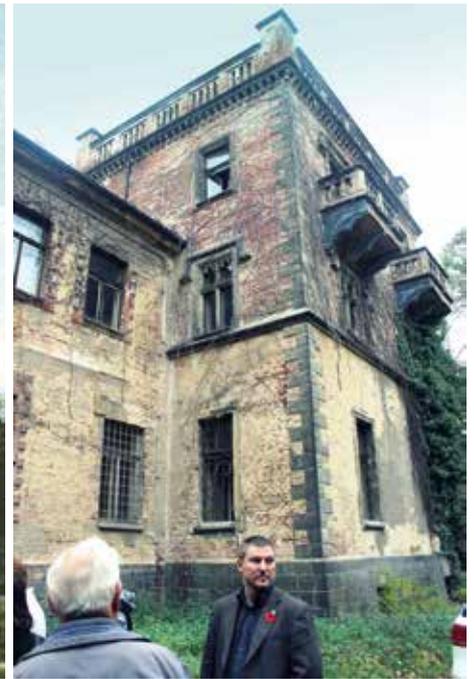
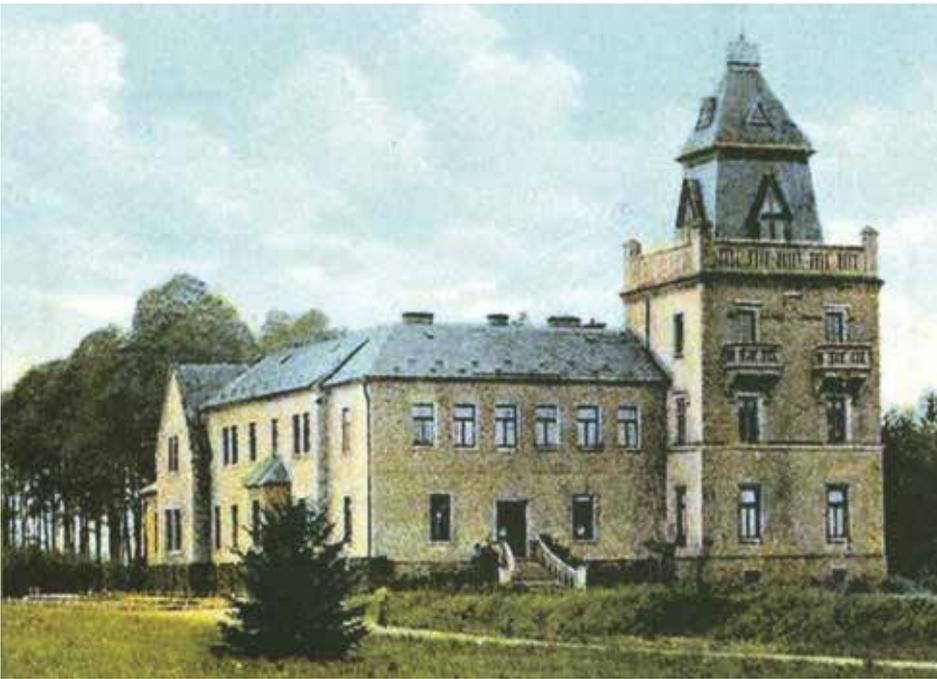
Velká cena Trutnova 2019

■ Trutnovský domácí klub bojových umění pořádal letošní ročník Velké ceny města Trutnova v karate s velkou účastí 350 karatistů z 42 oddílů včetně čtyř zahraničních klubů z Polska a Slovenska. Zúčastnili se ho rovněž karatisté z oddílu MSKA-CZ Sokola Pardubice.

Nejdříve proběhla soutěž kata, na kterou se pardubičtí jen dívali, protože si jen přijeli zabojovat pod jinými pravidly a nabrat zkušenosti. Po skončení soutěží kata se postupně rozjela část kumite (boje), na kte-

rou sokolští karatisté již nedočkavě čekali. Většina členů pardubické výpravy na podobných akcích teprve začíná sbírat zkušenosti a za velké morální podpory svého kouče, mistra Radovana Andrlého, celý tým dosáhl pěkného výsledku. Z pardubických karatistů obsadil Adam Knažbl (kumite muži +84 kg) 1. místo a v kategorii bez rozdílů hmotnosti skončil třetí. Bronzová příčka patřila Daliboru Mrňávkovi (kumite muži -84 kg) a Martinu Goláňovi (kumite muži +84 kg). 📍

Memento pardubického Záměčku

■ Loňské podzimní zasedání župních vzdělavatelů se po dvou letech opět konalo mimo Prahu – v Pardubicích. Zasedání nemělo jen pracovní ráz, ale také společensko-kulturní: Účastníci zasedání navštívili nechvalně známý pardubický Záměček, který se pojí i se sokolskou historií – mimo jiné zde bylo popraveno 17 členů sokolské odbojové skupiny S 21 B. Záměček, který před několika lety získala Československá obec legionářská, se v současnosti rekonstruuje. Vzdělavatelé navštívili i nedaleké bývalé popraviště, z kterého je dnes památník.

Když se řekne Larischova vila, mnohým obyvatelům Pardubic se možná nic konkrétního nevybaví, pokud ale uslyší termín Záměček, ihned před sebou uvidí dům, dnes ohrazený plotem a zarostlý trávou, kde bylo popraveno 194 českých vlastenců, mimo jiné i občané Ležáků a spolupracovníci výsadku Silver A.

V roce 1855 postavil architekt František

Schmoranz novorenesanční vilu pro Jiřího Larische-Mönnicha, pokračovatele slavného uhlobaronského rodu na Karvinsku. Jeho manželka Marie byla neteří samotné císařovny Alžběty, známé jako „Sisi“. Během let se majitelé Záměčku několikrát měnili, až v roce 1937 koupilo objekt město Pardubice a umístilo sem jezdecké jednotky Školy důstojníků.

Během druhé světové války sem byl dislokován záložní prapor německého policejního pluku Böhmen z Kolína, tzv. Schutzpolizei (pluk č. 20). Na nedalekém popravišti bylo u tří dřevěných sloupů během devatenácti dnů roku 1942 popraveno 194 českých vlastenců a odbojářů. Na popravišti byli přiváděni ze sklepení Záměčku, kde byli vězněni. Den 24. červen byl vyhrazen na popravu obyvatel obce Ležáky. Ležáčtí, včetně žen a dětí, byli před popravou vyslýcháni ve sklepení, které i dnes, po tolika letech, působí tísnivým dojmem. Další popravy

proběhly na Záměčku 2. července 1942, kdy zde skončily životy celkem 40 občanů spojených s činností skupiny Silver A. Dne 31. října 1949 byl na místě popraviště odhalen památník všem, kteří zde byli v době heydrichiády popraveni. Po válce sloužila vila krátce Škole důstojnického dorostu, od roku 1956 byla majetkem podniku Tesla, který využíval prostory převážně jako kanceláře a agitační středisko. Poté, co prošla Tesla konkurzním řízením, připadl objekt do majetku společnosti Foxconn. Stav místa, kde se odehrávala jedna z tragických kapitol českých dějin, začal být velmi neutěšený. Proto vzniklo občanské sdružení usilující o záchranu objektu. Od 21. srpna 2008 je navíc Záměček zapsán na seznamu městských kulturních památek. Od dubna 2015 patří Larischova vila Československé obci legionářské, která spustila první fázi rekonstrukce.

Marcela Janouchová, VO ČOS

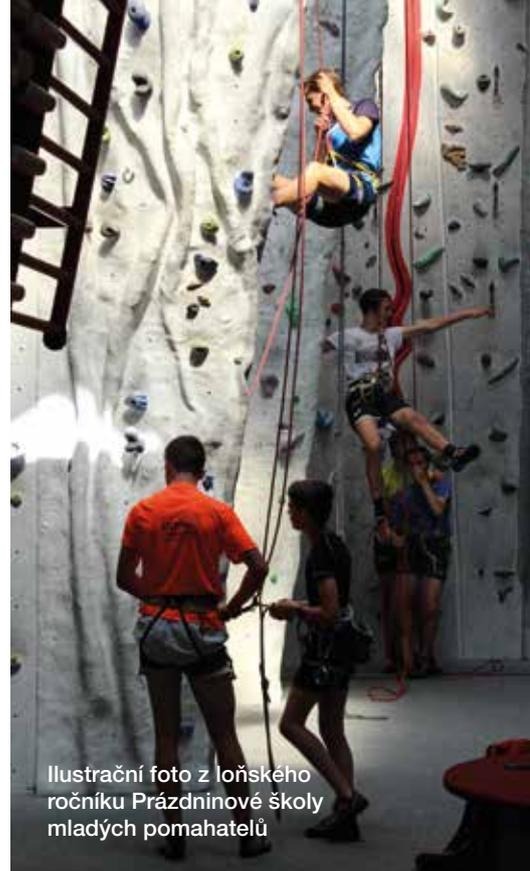

Prázdninová škola mladých pomahatelů

■ Pomalu se stává tradicí, že první červencový týden se koná Prázdninová škola mladých pomahatelů. Ústřední škola ČOS, která ji pořádá, již připravuje její letošní ročník – a pomalu také nastává čas pro přihlašování zájemců, kteří se jí chtějí zúčastnit. Pozvánkou na ni je i pohled loňského účastníka Dana Klimeše:

Tato akce Ústřední školy České obce sokolské je určena především lidem od 15 do 18 let, kteří by chtěli jednu věst svoji vlastní cvičební jednotku. Když se poprvé objevila možnost zúčastnit se této akce, nebyl jsem příliš nadšený,

moje cvičitelka mě nakonec přesvědčila, ať to aspoň zkusím. Když se na to dívám zpětně, jsem jí za to vděčný. Celý týden byl nabitý nejen výukou a přípravou budoucího pomahatele, ale i nejrůznějšími sportovními bloky, jako jsou například akrojóga, český lakros, skákání na trampolínách, capoiara, tančení s Helenkou a mnoho dalších. Po celém týdnu jsem získal mnoho přátel, se kterými jsem stále v kontaktu a s některými se setkávám na různých sokolských akcích. I díky tomu „prázdninovka“ byla, je a bude nejlepší akcí tohoto druhu. ☺

Ilustrační foto z loňského ročníku Prázdninové školy mladých pomahatelů

Víte, co je rekondik?

■ Co je Rekondik® a jak se liší od Aerobiku? Pro koho je určen? Cílem článku je na základě častých dotazů k těmto odbornostem vysvětlit jejich základní rozdíly.

Aerobik je kondiční cvičení při hudbě, zaměřené na rozvoj oběhové soustavy, na zvýšení úrovně vytrvalosti a výkonnosti. Příznivě ovlivňuje funkci a strukturu pohybového ústrojí a pozitivně působí na nervovou soustavu.

Základem všech forem aerobiku je, že cvičení je vykonáváno středně vysokou intenzitou, bez vzniku kyslíkového dluhu. **Aerobní cvičení je aerobní zatěžování o délce alespoň 20, ale nejlépe 50 až 90 minut.** Působí příznivě na srdečně-cévní systém, dýchání a pohybový systém (kloubní pohyblivost a posilování), mění metabolismus. Je prokázán i pozitivní vliv na psychiku. Aerobní cvičení musíme provádět více jak 20 minut. Zhruba v této době se teprve začínají spalovat tuky. Ideální doba je kolem 45–60 minut, vždy ale jen do té míry, abychom necvičili na kyslíkový dluh. To je u každého jedince jiné, podle stupně trénovanosti.

V současné době se v tělocvičnách cvičí celá řada forem aerobiku, které se stále vyvíjí. Provádějí se na hudební doprovod, který spojuje všechny aktivity, i když jejich obsah je diametrálně odlišný. Některá cvičení obsahují taneční kro-

ky, bojové prvky, cviky z gymnastiky, ale třeba i jógy.

V systému vzdělávání cvičitelů v ČOS byla v roce 2010 zrušená odbornost cvičitel rytmické gymnastiky, která ve své podstatě přestala plnit současné potřeby. **Rekondik – cvičitel pohybových aktivit s hudbou**, si klade za cíl vyplnit místo mezi odbornostmi cvičitel aerobiku a cvičitel rytmické gymnastiky. Rekondik je odbornost určená pro zájemce všech věkových kategorií, kteří dávají přednost cvičební jednotce se všestranným zaměřením a širokým výběrem pohybových prostředků.

Rekondik – jeho cílem je cvičení kondičního všestranného charakteru (posilování hlavních svalových skupin, formování postavy, zvyšování fyzické zdatnosti). Účinek cvičení je zvýrazněn využitím moderního náčiní a nových cvičebních pomůcek. Součástí cvičební jednotky je

i blok relaxační, strečink a různé taneční formy. Nezastupitelnou úlohu v průběhu celé cvičební jednotky má hudební doprovod.

Absolvent školení je seznámen s novými trendy v oblasti cvičení s hudbou. Je schopen připravit cvičební jednotku pro cvičence různých věkových kategorií a přizpůsobit míru zatížení fyzickým schopnostem cvičenek a cvičenců. Zná kritéria pro výběr hudebního doprovodu pro všechny typy cvičebních jednotek.

Ústřední škola ČOS připravuje od 5. dubna 2019 další školení cvičitelů III. třídy – Cvičitel pohybových forem s hudbou – zkráceně Rekondik. Přihlásit se můžete přes webové stránky www.sokol.eu (Činnosti -> Ústřední škola -> školení a semináře).

Jarek Kučera

Výtah z učebních osnov systému vzdělávání cvičitelů v ČOS:

cvičitel AEROBIKU

základy odborné terminologie aerobiku

komunikace cvičitele

formy aerobního cvičení, praktické ukázky

zdravotní aspekty aerobních forem cvičení

cvičitel REKONDIKU

kondiční formy cvičení, ukázky cvičebních jednotek

základy tvorby pohybové skladby pohybová výchova a základy tanečních technik

tvorba modelových pohybových programů

Jihomoravský kraj podpořil obnovu sokoloven

■ V letošním roce vypsala Jihomoravský kraj zcela nový a unikátní dotační program, jehož cílem bylo finančně přispět na obnovu historických sokoloven.

Takový dotační program nemá skutečně v žádném jiném kraji období. Rada Jihomoravského kraje uvolnila letos v lednu celkem 4,8 milionu korun na projektovou přípravu k celkovým obnovám sokoloven. Právě tato prvotní fáze, spojená s výběrem vhodného projektanta a projekční přípravou, je pro tělocvičné jednoty mnohdy časově i finančně náročná a v řadě případů tak bývá podceňovaná. Tento stav se však neblaze odráží na technickém stavu i podobě sokoloven. Nový dotační program Jihomoravského kraje proto nabízel vlastníkům sokoloven finanční příspěvek ve výši 200 až 500 tisíc korun s pouze 10procentní spoluúčástí, určený právě na tvorbu projektových dokumentací.

Vedení kraje si však zároveň uvědomuje, že sokolovny patří k výjimečným stavbám i z hlediska českého architektonického dědictví a jsou důležitými památkami dané obce či regionu. Právě proto bylo přidělení dotace podmíněno citlivým přístupem při rekonstrukci objektu. Uspokojeno bylo celkem 11 žadatelů, přičemž v šesti případech se jednalo o tělocvičné jednoty a ve zbylých pěti šlo o obce. Mezi úspěšnými žadatelé se tak ocitli sokolské jednoty ve Veselí nad Moravou, Babicích nad Svitavou, Tišnově, Lomnici, Brně-Řečkovicih a Plavči u Znojma. Následující měsíce budou příjemci

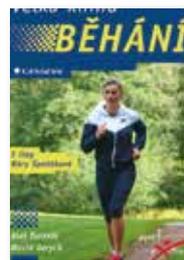
dotací vytvářet projekty pro stavební povolení, aby si již v následujícím roce mohli žádat o dotace pro samotnou realizaci. S vedením jednotlivých samospráv u úspěšných žadatelů budeme nyní v kontaktu a budeme se snažit zajistit jednotám finanční participaci ze strany obcí a měst. „Za celý tým Fakulty architektury, který se zabývá mapováním kvality sokolské architektury, jsem velmi příjemně překvapená úrovní předložených žádostí a investičními záměry, které se snaží zachovat původní odkaz těchto objektu,“ prohlašuje architektka Nicol Gale z Fakulty architektury Vysokého učení technického v Brně, která se podílela na výběru úspěšných žádostí. Právě s Fakultou architektury pracujeme již pět let na tvorbě databáze sokolské architektury, která si klade za cíl zmapovat všechny sokolovny na území České republiky. Chceme totiž téma sokolských staveb popularizovat a tím i pozitivně působit na vedení krajů, měst a obcí při získávání finančních prostředků na obnovu těchto výjimečných staveb. V letošním roce bude databáze nazvaná jako Sokolský architektonický manuál, zkráceně SAM, spuštěna a bude prezentovat jednotlivé stavby na území Jihomoravského a Královéhradeckého kraje. V dalších letech pak budou v databázi postupně přibývat i další regiony České republiky.

Michal Doležel, místopředseda Sokola Brno I a zastupitel Jihomoravského kraje

Do knihovničky

Knihy, které stojí za to mít

Velká kniha běhání

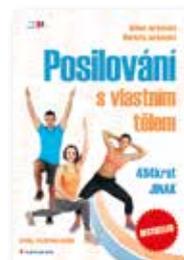

Vše, co potřebujete vědět o běhání, od vybavení, přes trénink, techniku, až po to, zda běhat přes špičku či přes patu, naleznete v nové knize autorů Aleše Tvrzníka a Davida Gerycha, kterou o své tipy doplnila dvojnásobná olympijskou vítězka Bára Špotáková.

Kniha, doplněná velkým množstvím popisných obrázků a ilustračních fotografií, je určena začátečníkům i pravidelně a systematicky běžajícím rekreačním a kondičním sportovcům, jejichž cílem je získání a udržení kondice, redukce váhy i zvyšování výkonnosti.

Nakladatelství Grada Publishing, a.s., Praha, 312 stran

Posilování s vlastním tělem

494krát jinak

Nový, doplněný a autorkami Helenou Jarkovskou a Markétou Jarkovskou otestovaný zásobník cviků předkládá velké množství zajímavých a neokoukaných nápadů, jak účelně a bezpečně posilovat.

Přepřelované vydání nejspěšnější knihy o posilování s vlastním tělem je doplněno o cviky na zpevnění středu těla – tzv. core trénink. Známa propagátorka, trenérka fitness a aerobiku Helena Jarkovská společně s dcerou Markétou tak rozšířila původní knížku přinášející ucelený soubor účelových posilovacích cvičení, jež jsou uspořádána podle anatomicko-fyziologického působení na jednotlivé oblasti pohybového ústrojí – a v souvislosti s tím i na nervovou, dýchací a srdečně-cévní soustavu. Téměř 500 cviků je demonstrováno na názorných fotografiích a rozděleno podle svalových skupin a kloubů, jež se na daném pohybu podílejí.

Nakladatelství Grada Publishing, a.s., Praha, 264 stran

Kulturní jaro v Michnově paláci... a dál?

■ Na přelomu února a března se začalo hovořit o tom, že se připravuje mezisletový kulturní projekt. Ale byly to spíše kuloárové řeči, které zatím nebyly příliš konkrétní... Hovořilo se o třech vystoupení sokolských kulturních souborů měsíčně, od dubna do června. Zašli jsme tedy za I. náměstkem vzdělavatele ČOS bratrem Bohumilem Gondíkem, aby nám řekl, jak to ve skutečnosti je. „Ano, projekt připravujeme, letos bude jako pilotní,“ potvrdil bratr Gondík. Následně jsme ho zahrnuli řadou otázek, nad nimiž se možná poněkud zapotil, protože vše je na začátku. Jaký je záměr tohoto projektu? Je časový plán i na delší časové období, než zatím plánované tři měsíce? Zatím v programu vystupují pražské soubory, budou se moci zapojit i mimopražské? A co další kulturní soubory, jako třeba folklorní či loutkářské – počítá se i s nimi? Uvažuje se i o výtvarném umění, tedy o výstavách, které by tato představení doprovázela? Neuvažujete rozšířit tento projekt i na další místa v republice? Odpovědi shrnul bratr Gondík do souvislého povídání:

Nápad pořádat vystoupení sokolských kulturních těles v Tyršově domě má poměrně široké rozpětí. Především jde o trvalé přiblížení České obce sokolské a Tyršova domu pražské a potažmo celorepublikové veřejnosti. Vyšel jsem ze zkušenosti, kterou jsme v loňském roce udělali. Propagace XVI. všesokolského sletu byla mnohem lepší než při sletech minulých. Celá republika už od zimy žila přípravou na slet a samotný první týden v červenci byl pak národním svátkem. A to mě přivedlo na myšlenku pokračovat v tom trendu i v letech mezi jednotlivými slety. Povědomí o ČOS by nemělo na dalších pět let zapadnout pod stůl, aby se znovu oživilo v roce dalšího sletu. Národ by o Sokole měl vědět neustále. Povědomí o ČOS

Ilustrační foto z představení Divadla pod Petřínem „Dva muži v šachu“

by mělo mít za cíl přilákat do řad Sokola další zájemce a nové členy. A hlavně: veřejnost by se měla více zajímat o život v Sokole. A napadla mě právě prezentace ČOS přes její sokolské soubory. V Tyršově domě zkouší pět velmi dobrých uměleckých těles, které mohou svoji práci pražské veřejnosti se ctí ukázat. Znáám dobře prostor Michnova paláce a přišlo mi správné, jít právě touto cestou.

Po několika přípravných jednáních bylo dohodnuto, že letošní rok 2019 bude pilotním rokem tohoto projektu. Diskusi s jednotlivými soubory zabrzdlily jarní prázdniny, proto se celý projekt rozbíhá pomaleji. V dubnu bude jedno divadelní představení, v květnu by měl být jeden koncert a opět divadelní představení a v červnu by měl být také jeden koncert. Do prázdnin by už mělo být všechno se soubory projednáno a stanoveny termíny jednotlivých produkcí od září do prosince 2019. Jestliže v první polovině letošního roku se v Michnově paláci uskuteční jeden nebo dva pořady v měsíci, ta podzimní část by už měla být frekventovaná vícekrát za měsíc. Čím častěji se do Michnova paláce půjde za kulturou, tím více se ve veřejnosti usídí povědomí o ČOS.

Kromě smíšeného pěveckého sboru Gaudium Praha a muziky Souboru písní a tanců Josefa Vycpálka projevil zájem také ženský pěvecký sbor Parne Čilagi, Rozmarýn (zatím bez taneční složky) a loutkový soubor Frydolín Sokola Hostivař. Určitě se v pořadech podzimní části tohoto projektu v Michnově paláci

pražské veřejnosti představí. Divadlo pod Petřínem se teď prezentuje nejčastěji, ale to jenom proto, že má v nabídce více inscenací a kromě divadelních představení může nabídnout také komornější obor – poezii a hudbu. Od loňského jara má tento program s názvem „Verše s vůní kávy“ za sebou už deset repríz v různých pražských kavárnách a ukazuje se, že o poezii s hudbou je velký zájem. Proto i tuto formu divadelní práce může v několika ročních premiérách Divadlo od Petřínem divákům v Michnově paláci představit. Pestrost pořadů v různých uměleckých oborech by se měla stát motorem diváckého zájmu o kulturní pořady v Michnově paláci. Věřím, že v dalším období se pražské veřejnosti představí i další kvalitní sokolská tělesa nejen z Prahy a jejího okolí. Celý projekt by však neměl ustrnout pouze na jednotlivých vystoupeních sokolských souborů. Aby mohla být naplněna myšlenka, bude zapotřebí v každém roce najít zajímavé téma, které se v prostorách Tyršova domu nabídne veřejnosti a jejich realizace by měla zajímat nejen veřejnost, ale také média. A tehdy se začne naplňovat generální cíl tohoto projektu. Proto bych byl velmi nerad, kdyby celý projekt byl chápán pouze jako vstřícný krok umožnit sokolským souborům vystoupit před veřejností. Je to naopak. Sokolské soubory nabízejí svou dovednost a umění České obci sokolské a Tyršovu domu k dlouhodobé, anebo chcete-li, k trvalé prezentaci.

-zd-

Pražský Tajtrlík opět bavil dětské diváky

■ Již popatnácté pořádal Sokol Hostivař ve Švehlově sokolovně přehlídku amatérského loutkového divadla Pražský Tajtrlík. Letošní ročník se konal o víkendu 23.–24. března a představilo se na něm celkem sedm loutkářských souborů, z nichž tři byla loutková divadla sokolská, a to: Divadélko Frydolín Sokol Hostivař, Kašpárek Sokol Pražský a Divolod' Sokol České Budějovice.

Soutěžní program byl svou skladbou programem orientovaný takřka výhradně na dětského diváka, který dorazil v hojném počtu. Na festivalu Pražský Tajtrlík je sympatické to, že tu jde v první řadě o dialog mezi dětmi a generací jejich rodičů a prarodičů. Ceny a postupy na celostátní přehlídku amatérského loutkového divadla Loutkářská Chrudim jsou druhotné. Vždy však stojí za to hledat cestu, jak dětského diváka nejen uspokojit, ale nadchnout.

Přehlídka začala v sobotu 23. března, kdy byla ve 14.00 hodin slavnostně zahájena. Již ve 14.05 hod. spustil „loutkářský maraton“ první představení – Rusalka a Kašpárek, který zahrál loutkářský soubor Kašpárek ze Sokola Pražského. Toto představení je pro děti od 2 let. V sobotu byly na program ještě tři další představení – Cesta za du-

hou (Divadélko Frydolín Sokol Hostivař, od 4 let), Všetečka (soubor Na holou Hořovice, od 4 let) a Boží dar (Divadelní studio Kampak, od 11 let). Neděle přinesla tři představení – Detektiv Kalle má podezření (Akafuňky, od 6 let), Kouzelné zrcadlo (Pidižvíci České Budějovice, od 3 let) a Quido a strašidelná škola (Divolod' Sokol České Budějovice, od 3 let).

Účast jihočeských amatérských loutkářů vedla již v předchozím ročníku k tomu, že z názvu přehlídky vymizelo slovo „středočeská“. V historii Pražského Tajtrlíka se rovněž objevovala představení určená i starším dětem a dospělým. Letošní skladba představení byla zaměřena výhradně pro děti, i když i dospělí se jistě rádi podívají se svými ratolestmi na hezká loutková představení.

Odborná porota, která letos byla ve složení Irena Marečková, Miroslav Hartmann a Vladimír Tausinger, vždy každému souboru poskytne zhodnocení jejich představení a případná doporučení, především pak nejlepší z předvedených her nominuje na celostátní Loutkářskou Chrudim. Letos porota nominovala na 68. Loutkářskou Chrudim soubor Na Holou s představením Všetečka a do-

poručila představení Detektiv Kalle má podezření od souboru Akafuňky. Dále udělila celkem pět ocenění. 📞

Jak se zrodila myšlenka nechat vyrobit ukradenou sošku sokola?

S nápadem přišel Jan Škramlík, syn naší dlouholeté členky, cvičitelky a bývalé náčelnice jednoty Pavly Škramlíkové. Jednou ji doprovázel na hřbitov a ptal se, proč něco neuděláme s chybějící soškou sokola na pomníku.

Jedná se o kopii původní sošky? Z jakého je současný sokol materiálu?

O kopii původní sošky se nejedná. Bohužel máme jen kopii staré fotografie s původním sokolem, ale není moc kvalitní. Sochu vytvořil z lakované oceli mladý umělecký kovář Tomáš Vojtek. Ve hře byly dvě varianty. Oba návrhy byly nádherné a opravdu jsme nevěděli, kterou si zvolit. Nakonec jsme se s ohledem k patině pomníku rozhodli přiklonit k té klasičtější a vše dopadlo nad naše očekávání.

Jak se vám podařilo obstarat na výrobu peníze?

Znali jsme předběžnou cenu a vzhledem k tomu, že se jedná o dvoj-pomník padlých sokolů z Podolí a z Pankráce, tak jsme doufali, že bychom mohli sošku sokola financovat společně se Sokolem Pankrác. Nakonec jsme to ale celé platili z našeho rozpočtu my. Peníze získané z komerční činnosti se snažíme zpět investovat do naší sokolovny, do podpory našich cvičitelů a v neposlední řadě do našich cvičenců. Peníze jsme také ušetřili tím, že se nám podařilo získat před třemi lety dlouhodobý grant od Městské části Prahy 4, díky které-

Podolský pomník padlých bratrů má novou sochu sokola

Na starém pražském podolském hřbitově se nachází dva kamenné pomníky. Jeden vzpomíná padlé bratry obou světových válek z T. J. Sokol Podolí, druhý bratry z pankráckého Sokola. U pomníků stávala bronzová socha sokola, která byla v minulosti zcizena. Sestry a bratři Sokola v Podolí přišli s nápadem opětovně osadit kámen sokolem s rozpjatými křídly. Na podrobnosti nápadu a samotné realizace jsme se zeptali jednatelky, sestry Aleny Ernée.

mu jsme mohli realizovat velké opravy v naší sokolovně – havarijní stav střechy, výměnu starých oken a hlavně novou plynovou kotelnu. Naše náklady na provoz sokolovny se podstatně zúžily. Dále se staráme o to, abychom měli stále pronajaté veškeré kanceláře v budově a také prostor restaurace. Bez těchto komerčních příjmů bychom si asi nemohli dovolit sošku objednat.

Přemýšleli jste, že uspořádáte veřejnou sbírku v jednotě?

To byl prvotní plán. Na výboru jednoty jsme o tom diskutovali a nakonec jsme si řekli, že zajištění veřejné sbírky by bylo komplikované a stálo by nás mnoho času. Zvolili jsme tedy cestu vlastního financování.

Jak probíhalo slavnostní odhalení a kolik se vás sešlo?

24. listopadu 2018 proběhla v naší sokolovně slavnostní akademie k 100. výročí založení republiky. Po jejím skončení jsme se sešli před sokolovnou k lampionovému průvodu. Účast byla velká, ani jsme to nečekali. Po příchodu na hřbitov jsme položili věnec k pomníku a starosta naší jednoty Ing. Jaroslav Míth pronesl proslov. Pietní akce se zúčastnila i Věra Čáslavová, starostka župy Scheinerovy, jejíž je naše jednotka součástí. Myslím, že spojit pietní akci položení věnce k pomníku padlých hrdinů, odhalení sošky a lampionového průvodu byl dobrý nápad. Sešlo se díky tomu i mnoho dětí a učení příkladem je to nejlepší, co jim můžeme předat. Atmosféra byla příjemná a uvolněná.

Zapojila se i městská část a správa pražských hřbitovů?

Městská část Praha 4, která má pomník ve své správě, nechala opravit zlaté písmo na pamětní desce. Naše členky Věrné gardy, jmenovitě sestry Milena Tydlitátová a Magda Lešková, se starají o úklid a úpravu pietního místa již řadu let. I správa hřbitovů nám vyšla vstříc, otevřeli hřbitov v den konání akce, jelikož v tu dobu bývá již uzamčený.

Pokud by i další jednoty chtěly něco podobného uskutečnit, co byste jim poradili?

Dát dohromady pár nadšenců a jít do toho. Důležité je také načasování. Nechte si vždy nějakou rezervu, protože komplikace v průběhu přicházejí.

Máte nějaké další inspirativní plány v jednotě?

Chtěli bychom v blízké budoucnosti instalovat v naší sokolovně základní kámen z jejího založení a slavnostně jej odhalit při nejbližší jubilejní příležitosti. Máme pár nápadů, ale jak nakonec vše proběhne – to bude překvapení (i pro nás).

Připravila Kateřina Pohlová

Ulicemi Prahy se sokolskou městskou hrou

■ Teploty na teploměru pomalu začínají stoupat a dávají tušit, že přichází jarní počasí, které přímo vybízí k procházce Prahou. Ať už jste místní nebo vyrazíte do hlavního města na výlet z různých koutů republiky, můžete si čas strávený ve „stověžaté matičce“ zpestřit Sokolskou městskou hrou.

Díky jednotlivým stanovištím hry navštíví hráči pražská místa spojená se sokolskou historií. Víte, kde se narodil Jindřich Fügner? Ve které ulici byl založen Sokol? Díky Sokolské městské hře se na tato místa podíváte. Není to ale tak jednoduché, po cestě totiž musíte vyřešit hravé šifry a rébusy. Jedině ty vás totiž posunou na další stanoviště. Celkem jich na trase potkáte sedm.

Sokolská městská hra začíná u sokolovny T. J. Sokol Královské Vinohrady, kde čeká na hráče první šifra. Ačkoli šifry nejsou těžké, týmová spolupráce se při jejich luštění vyplácí. Zároveň jsou všechny laděné ke vzniku republiky a Sokolu.

Součástí každého stanoviště je „historické okénko“ vážící se k navštívenému místu.

A jak se přihlásit? Hra je určena pro hráče starší 15 let, kteří sestaví 2–4členný tým. Alespoň jeden člen týmu musí být členem Sokola s platnou průkazkou. Termín hry je vhodné zvolit minimálně 5 pracovních dnů dopředu. Dále je nutné vyplnit přihláškový formulář. Ten naleznete na webových stránkách České obce sokolské. Do 5 dnů od vyplnění formuláře vám přijde voucher na hru s číslem týmu a kódem týmu, bez kterých nelze hru hrát. Pak už nezbyvá, než se ve zvolený den s voucherem vydat k vinohradské sokolovně, kde na vrátnici dostanete herní obálku se

všemi potřebnými informacemi a návodem. S sebou se na pětikilometrovou trasu hry vybavte chytrým telefonem s přístupem k internetu, psacími potřebami, může se také hodit průhledná psací fólie, zápisník, tvrdé desky jako podložka, v závislosti na počasí teplé a nepromokavé oblečení. Pokud máte dobrodružnou povahu a vyrazíte hrát až ve večerních hodinách, neobejdete se bez čelovky či jiného zdroje světla. Výsledky týmu se po dohrání hry aktualizují do dvou dnů. Více informací o Sokolské městské hře se dozvíte na:

<http://www.sokol.eu/obsah/16552/sokolska-mestska-hra> nebo na e-mailové adrese kphlova@sokol.eu.

Marcela Janouchová, VO ČOS

Vznikla databáze sokolských památek

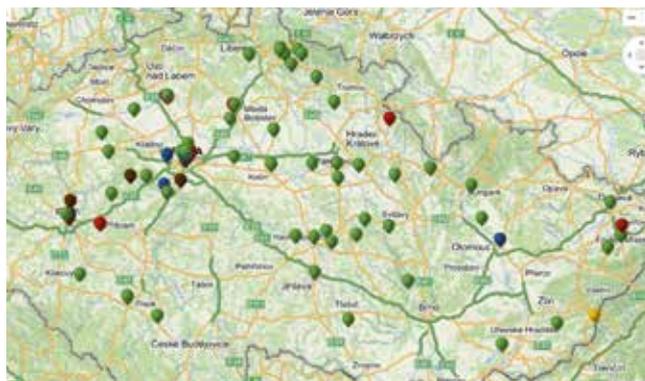
■ V loňském roce při příležitosti čtvrtého ročníku Noci sokoloven spustila Česká obec sokolská webové stránky Sokolské památky. Stránky slouží jako databáze sokolských objektů i dalších sokolských památek nejen po České republice, ale po celém světě. A přidávat objekty můžete i vy. Stačí se na stránkách jednoduše zaregistrovat.

Sokolské památky si kladou za cíl zmapovat co nejvíce objektů a vytvořit tak ucelený přehled míst spojených se Sokolem a sokolskou historií. Nejde jen o sokolovny, přidávat můžete také pamětní desky, pomníky, sochy, sokolské hroby a náhroby, ale i prapory, opony sokolských ochotnických divadel, sokolské biografy, horské boudy a chaty nebo například tzv. stolpersteine neboli kameny zmizelých.

Jedinou podmínkou přidávání objektů je jednoduchá registrace přímo na webu sokolskepamatky.eu. Sami si zvolíte své uživatelské jméno a heslo, vyplníte e-mailovou adresu a stanete se jedním z tvůrců databáze. S každým novým místem přibude na mapě jeden nový bod, barevně odlišený podle příslušné kategorie. Samotné přidání nového objektu navíc není vůbec těžké, po přihlášení jednoduše v horní liště zvolíte možnost „Přidat objekt“ a dál vás jednotlivými kroky webové stránky jednoduše navedou. Poté, co editor objektu schválí, objeví se mezi ostatními památkami.

Neváhejte a přidávejte objekty a místa ze své župy a jednoty a pomozte tak vytvořit přehlednou databázi plnou zajímavých míst. Více informací na www.sokolskepamatky.eu nebo na e-mailové adrese kphlova@sokol.eu.

Marcela Janouchová, VO ČOS

K historii zdravotního odboru

■ Vedle Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera se na založení Sokola podílel i prof. MUDr. J. E. Purkyně a jeho asistent doc. MUDr. Eduard Grégr. Cvičitelem Sokola byli i zakladatel české chirurgie prof. MUDr. Karel Maydl, MUDr. J. Krupička a MUDr. K. Musil. V pozdější době patřili mezi cvičence naši prezidenti – T. G. Masaryk a E. Beneš.

J. Krupička napsal v r. 1872 první českou fyziologii tělesných cvičení. První sokolský slet v roce 1882 byl zdravotnický zajišťován prof. MUDr. Steffou, prof. MUDr. J. Thomayerem a Vodňanským. V roce 1888 Sokol otiskuje stať Krejčího „O vlivu cvičení na celkový stav člověka“ a N. Presninger uveřejňuje v roce 1896 „O působení tělocviku na lidské tělo“.

Při IV. sokolském sletu v roce 1901 byl ustaven dočasný zdravotní odbor s předsedou MUDr. J. Zelenkou a obdobně při V. sletu v roce 1907 vedl zdravotní odbor MUDr. K. Beneš. Stálý zdravotní odbor vznikl až v roce 1908 s počtem 10 členů a začal pravidelně přispívat do Zdravotní hlídky sokolského časopisu. Na VI. sletu v roce 1912 se zapojilo již do zdravotního zajištění celkem 60 lékařů, 20 mediků a dalších 44 lékařů se připojilo při sletovém průvodu Prahou. Z významnějších lékařů je třeba jmenovat prof. MUDr. K. Amerlinga, pozdějšího akademika prof. MUDr. A. Jiráka, J. V. Krále, A. Přechtěla a K. Švehlu. V roce 1914 vychází monografie „Zdravotnické dílo českého sokolstva“ s příspěvky MUDr. J. Masáka, MUDr. V. Mudrycha, Doc. MUDr. D. Panýrka, PhDr. F. Smotlacha a JUDr. J. Scheinera.

Za první světové války významnou roli sehráli příslušníci Sokola při vzniku našich legií a po vzniku republiky v roce 1918 se stali páteří československého vojska a podíleli se na obraně vznikajícího státu. V poválečném období došlo k výraznému rozšíření sokolského hnutí a na VII. sletu cvičilo již 562 657 sokolů, tehdy sdružených ve 2 629 jednotách. Ve zdravotním výboru zůstal z předválečného období MUDr. J. Masák, přibyl

Zdravotnický odbor Sokola, X. všesokolský slet 1938

K. Hrdlička jako předseda sletového zdravotního výboru, pak doc. MUDr. J. Král, Z. Hornof, E. Mathé, A. Kavalír. Sletový zdravotní odbor v roce 1926 pod vedením MUDr. S. Bukovského měl celkem 356 lékařů a 52 mediků, navíc během sletu se ještě připojili železniční a vojenští lékaři. Tehdy bylo přepraveno zvláštními vlaky přes 300 000 účastníků sletu a na sletišti působilo 12 ambulancí.

Na památném X. všesokolském sletu byla zajištěna zdravotní služba nejen ve vlacích a ubytovnách, ale dále v pěti šatnách a na osmi stanovištích Strahovského stadionu. Navíc se do zdravotnického zajištění zapojily i pražské kliniky. Aktivní zdravotní odbor se scházel až do zrušení Sokola v roce 1941. Obnovení zdravotního odboru nastalo v červenci 1945 za vedení MUDr. R. Köhlerem a místopředsedy prof. MUDr. J. V. Krále. XI. všesokolský slet se uskutečnil v roce 1948 se samostatnými slety žactva, dorostu a členstva. Celkem vystoupilo přes půl milionu cvičenců, jen v průvodech bylo 75 000 účastníků dorostu a 85 000 členstva! Úkoly zdravotního odboru jak v přípravě, tak během průběhu sletových dnů byly zvládnuty bez problémů. Avšak po sletu byla činnost Sokola na dlouhou dobu 41 let přerušena.

Pokus o obnovení Sokola v roce 1968 byl neúspěšný, a tak k realizaci došlo až po roce 1989. Ustavující schůze zdravotního odboru se konala v září 1991, předsedou se stal prof. MUDr. JUDr. L. Neoral, čestným předsedou byl jmenován prof. MUDr. J. Král. Po roce 1996 se předsedou zdravotního odboru stal MUDr. V. Dušek, významnou roli však zde sehrával i doc. MUDr. V. Dražil. V roce 1998 byl zdravotní odbor změněn na zdravotní komisi. O zdravotnické zajištění XII. sletu v roce 2000 se zasloužil doc. MUDr. J. Pokorný. Vedením zdravotní komise byla pak pověřena MUDr. B. Šonková. Po jejím úmrtí se stal vedoucím komise MUDr. T. Jelen, který léta spolupracoval s Ústřední školou ČOS a také přispěl k vydání několika zdravotnických brožur. V komisi dále pracovala ses. L. Raková, MUDr. A. Mušková a MUDr. Z. Hlobil. Komise se stala součástí náčelnictva a do práce se zapojil výrazně MUDr. V. Jakoubek, poslední dobou posílil komisi i MUDr. Š. Krutílek. Schůze zdravotní komise se konají dvakrát ročně a v listopadových termínech se pravidelně uskutečňuje setkání a školení všech župních zdravotníků. Od roku 2019 je zdravotní komise poradním orgánem Předsednictva ČOS.

MUDr. Zdeněk Hlobil

Sokolská kapka krve – výsledky za rok 2018

■ V prosinci loňského roku se uzavřel další ročník celostátního projektu ČOS Sokolská kapka krve. Akce, která si klade za cíl rozšířit povědomí o nutnosti dárcovství krve nejen mezi sokolskou veřejností a získat nové a udržet staré dárce krve. Stále slyšíme v médiích výzvy transfuzních stanic po celé republice k darování krve a tato naše sokolská akce může jejich snažení alespoň v malé míře podpořit. V loňském roce se zapojilo o sedm jednot více než v roce 2017 a 151 dárců absolvovalo celkem 400 odběrů (o 80 více než v předchozím roce). Velmi potěšitelné je zapojení malých jednot z celé České republiky – celkově nejvíce jednot darovalo krev z župy Olomoucké. V loňském roce zvítězil Sokol Komárov z župy Jungmannovy, kde 28 členů jednoty absolvovalo 79 odběrů. Čestná uznání a věcné ceny obdrží zástupci prvních čtyř jednot jako minule po zasedání Výboru ČOS, ostatním bude zasláno poštou. Podrobnosti projektu jsou k dispozici na www.sokol.eu či na www.sokol.cz. Počty dárců a odběrů za první pololetí letošního roku zasíláte prosím na e-mail vit.jakoubek@sokol-liben.cz do 31.7.2019.

Vít Jakoubek,
Zdravotní komise ČOS

Soutěž pro sokolské jednoty

Darování krve je činnost velmi záslužná a společensky ceněná, nicméně navzdory tomu se stále nedostává dárců. Čas od času slyšíme o různých náborových akcích, které nabízejí různé odměny

Výsledky Sokolské kapky krve 2018

pořadí	T.J Sokol	župa	počet odběrů	počet dárců
1.	Komárov	Jungmannova	79	28
2.	Opočno	Orlická	26	9
3.	Krásná Hora n. Vltavou	Blanická	22	7
4.	Příbram	Jungmannova	20	7
5.	Domašín	Blanická	17	6
6.-7.	Praha Libeň	Jana Podlipného	13	5
6.-7.	Týn n. Bečvou	Středomoravská Kratochvílova	13	5
8.	Brno Žabovřesky	Jana Máchala	12	4
9.-10.	Bzenec	Slovácká	12	3
9.-10.	Střelice	Olomoucká Smrčkova	12	3
11.	Rokycany	Rokycanova	11	5
12.	Přerov	Středomoravská Kratochvílova	11	4
13.	Týniště n. Orlicí	Orlická	10	5
14.-15.	Chocerady	Baráková	10	3
14.-15.	Kobyly	Ještědská	10	3
16.	Dvůr Králové n. Labem	Pokrkonoská Jiráskova	9	4
17.	Hořovice	Jungmannova	9	3
18.	Zlín	Komenského	8	4
19.	Litovel	Olomoucká Smrčkova	8	3
20.	Doloplazy	Olomoucká Smrčkova	8	2
21.	Dobřív	Rokycanova	7	3
22.-23.	Dobříš	Jungmannova	7	2
22.-23.	Olomouc Nové Sady	Olomoucká Smrčkova	7	2
24.-25.	Ledeč n. Sázavou	Havlíčkova	6	4
24.-25.	Vyšehrad	Scheinerova	6	4
26.-27.	Troubelice	Olomoucká Smrčkova	5	2
26.-27.	Stupno	Rokycanova	5	2
28.-29.	Mirošov	Rokycanova	4	2
28.-29.	Vráž	Jungmannova	4	2
30.-31.	Roudnice n. Labem	Podřipská	4	1
30.-31.	Bílá Lhota	Olomoucká Smrčkova	4	1
32.	Liberec 7 Horní Růžodol	Ještědská	3	2
33.-34.	Smolkov	Moravskoslezská	3	1
33.-34.	Náměšť na Hané	Olomoucká Smrčkova	3	1
35.	Kařez	Rokycanova	2	2
36.-38.	Olomouc	Olomoucká Smrčkova	2	1
36.-38.	Olomouc Chválkovice	Olomoucká Smrčkova	2	1
36.-38.	Nový Hradec Králové	Orlická	2	1
39.-41.	Břasy	Rokycanova	1	1
39.-41.	Zbiroh	Rokycanova	1	1
39.-41.	Brno - Ivanovice	dr. Jindry Vaníčka	1	1
39.-41.	Hlubočepy	Podbělohorská	1	1
			400	151

za první darování krve. Nicméně, jako ostatně téměř ve všem, co v Sokole děláme, nejvíce užitečné je opakovaná a pravidelná činnost, a tedy také opakovaná a pravidelné dárcovství. K němu má přispět soutěž Sokolská kapka krve, která vstupuje do dalšího ročníku.

Pravidla:

- sčítá se počet odběrů za sokolskou jed-

notu za 6 resp. 12 měsíců

- protože někdo může darovat nejen plnou krev, ale i například krevní plazmu, která se ovšem může darovat častěji než plná krev, tak za jednoho muže je možno započítat max. 5 odběrů za rok a za jednu ženu max. 4 odběry za rok (bez ohledu na to, zda se jedná o plazmu či plnou krev)

Rozloučení

■ Po statečném boji s těžkou nemocí zemřel ve středu 27. února starosta T. J. Sokol Libeň, bratr **ing. Aleš Müller**. Aleš byl činný v Sokole Malešice a současně se také velmi výrazně angažoval v župě Jana Podlipného, jejímž byl hospodářem. Byl také členem Výboru ČOS a mnohokrát se jako delegát účastnil Sjezdu ČOS. V mládí také vedl turistické oddíly mládeže a sám měl velmi rád přírodu a zejména hory.

V libeňském Sokole se Aleš objevil v roce 2013, kdy přišel jako v pravém slova smyslu krizový manažer do situace, kdy se rychle hledal nový starosta. Tím byl zvolen a od té chvíle se velmi aktivně začal zapojovat do činnosti ve své nové jednotě. Po šest starostenských let umožňoval bezproblémový chod naší jednoty, řídil často nelehké diskuse na výborových schůzích, při čemž uplatňoval četné zkušenosti z ústředí župy i orgánů ČOS. Jeho velkou devizou byla přirozená autorita a schopnost hledat

konsenzus a průnik názorů různých stran. Cenný byl také jeho profesionální pohled ekonomy, který řadu problémů dokázal nahlédnout z jiné perspektivy a umožnit výboru jednoty lépe se v určitých situacích rozhodnout.

Velmi se také podílel na zvelebení naší sokolovny, přičemž řada jeho vizí čeká na nás, abychom je naplnili. Pomocnou ruku ale přiložil také např. při organizaci Dětských dnů či šibřinek.

Libeňští muži měli to štěstí, že mohli s Alešem nacvičovat sletovou skladbu „Spolu“. Velmi jsme oceňovali jeho nadšení pro věc, jeho humor i jeho schopnost v pravý čas zvednout hlas a zavelet. Aleš si velmi užíval jak nácvičky, tak i předsetové období, kdy se aktivně účastnil i na několika župních a regionálních sletech. A radost na něm byla vidět i v hlavní sletové dny, v průvodu i na sletišti.

Před Alešem ležela ještě spousta práce, kterou již nemůže, bohužel, sám dokončit. Jeho osobnost ale bude velkou inspirací jeho následovníkům.

Čest jeho památce!

Za Výbor T. J. Sokol Libeň

Vít Jakoubek

S velkou bolestí v srdci oznamujeme všem našim členům i příznivcům, že naše sokolské řady opustil jeden z nejstarších členů naší jednoty, praporečník, bratr **Luděk Kleander**.

Bratr Kleander se narodil v roce 1924 ve Dvoře Králové n. L. Jeho rodiče byli sokolové, otec byl činovníkem Sokola, a tak malý Luděk i jeho sestra Květa byli od dětství také v Sokole. Tatínek chtěl mít z Ludka pořádného chlapa, a tak ho posílal do sokolského tábora na Zlatém potoce, kde tehdy vedl tábor řídicí učitel Karel Ježek z Doubravice, později popravený za účast v odboji. Na atmosféru tábora, vpravdě bratrskou, vzpomínal Luděk do konce života. Ve vzpomínkách se vracel do Orlických hor, kde s ostatními táborníky zdolával túry, koupal se v ledové vodě průzračného Zlatého potoka. Zažíval krásná dobrodružství i neobyčejné situace. Když Luděk povyrostl, přišla druhá světová válka a Sokol byl zakázán. Luděk studoval střední školu mimo Dvůr Králové a věnoval se úspěšně modernímu pětiboji. Po válce mu tatínek pořídil sokolský kroj. Těšili se, že celá republika i Sokol budou vzkvétat. Opak byl

pravdou. Luděk sice vystudoval vysokou školu a dosáhl titulu inženýra, ale nad naší republikou i nad Kleanderovými se stahovala mračna. Nestačilo, že přišli po únoru 1948 o majetek, Luděk nemohl sehnat v Čechách zaměstnání. Nakonec dostal místo na Slovensku, kde se také oženil.

V roce 1968 se účastnil obnovy Sokola. Tenkrát to ještě nevyšlo. Dočkal se až v roce 1989. On i jeho sestra Květa Rousková se zapojili do obnovy Sokola. Luděk v Praze a Květa v Děčíně.

Luděk se aktivně zapojil do Vzdělávacího sboru ČOS, později se vrátil do svého rodného města. Stal se praporečníkem. Na XIV. sletu v roce 2000 nesl v čele průvodu královédvorský prapor. V dalších letech se účastnil v kroji různých akcí. Vernisáže výstavy o legionářích, zahájení výstavy k 145. výročí vzniku Sokola ve Dvoře Králové, pietních akcí připomínajících popravené a padlé sokoly za 2. světové války, regionálních sletových vystoupení a také XV. všesokolského sletu, kde se jako osmaosmdesátiletý účastnil průvodu, nesl prapor na zahájení sletového programu i na přehlídce sokolských sportovců Sokol Gala.

V posledních letech se zúčastnil Památového dne sokolstva i župního sletu, který se konal v našem městě. Těšilo ho pobývat mezi sokoly, rád si povídal především s mládeží.

Nyní jsme se s bratrem Kleanderem, aktivním sportovcem, lyžařem i cyklistou a především sokolem tělem i duší rozloučili. Jsme rádi, že byl jedním z nás a nikdy na něj nezapomeneme!

Bratře Ludku, dáváme Ti poslední Nazdar!

*Tvoje sestry a bratři
ze Dvora Králové n. L.*

XI. národní přehlídka sokolských divadel • Lázně Toušeň 2019

PROGRAM v dubnu

sobota 27. dubna 2019

10.00 Mratín

Eduardo Rovner:

Vrátila se jednou v noci

14.00 Louňovice pod Blaníkem

Jára (da) Cimrman: Švestka

17.00 Kroměříž

Astrid Saalbachová:

Taneční hodina

20.00 Předměřice nad Labem

Filip Jan Zvolský: Zážitek, s. r. o.

neděle 28. dubna 2019

10.30 Třešť

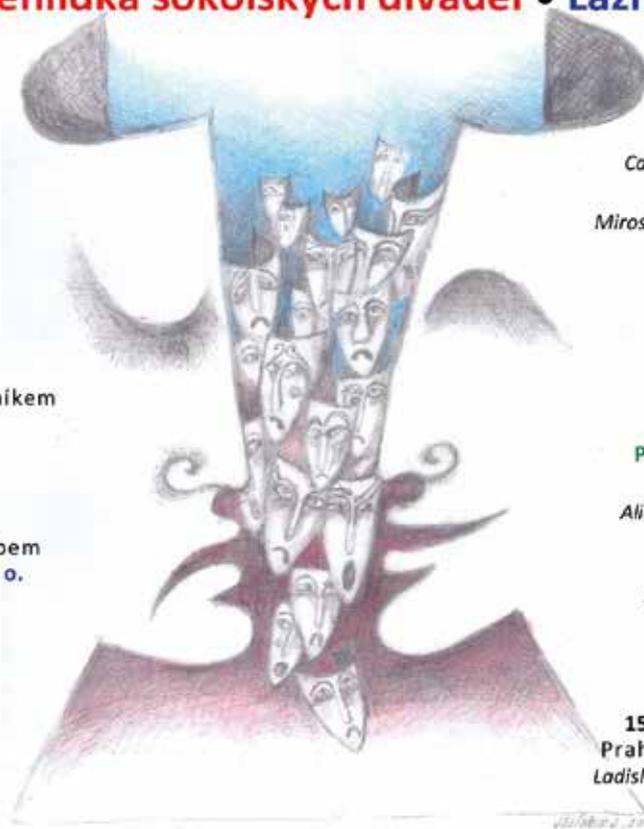
Jiří Teper: POHÁDKA

O malé hastrmance

16.00 Jilemnice

William Shakespeare:

Sen noci svatojanské

PROGRAM v květnu

sobota 18. května 2019

10.00 Lázně Toušeň

Carlo Goldoni: Poprask na laguně

16.00 Praha – Kampa

Miroslav Horníček: Dva muži v šachu

20.00 Česká Skalice

Michaela Doležalová –

Janka Ryšánek Schmieďtová:

Tři grácie z umakartu

neděle 19. května 2019

10.30 Rokycany

Hans Christian Andersen:

POHÁDKA *Princezna na hrášku*

14.00 Lázně Toušeň

Alice Koflíková – Ondřej Menoušek:

Ein stein, zwei stein

16.00 Praha – Strašnice

Jiří Halberštát – Jana Semschová:

Jsem tu kvůli daním

PROGRAM v červnu

sobota 8. června 2019

15:00 spojené sokolské soubory

Praha – Kampa + Lázně Toušeň

Ladislav Stroupežnický: Naši furianti

Oetz 2019 (08.06. - 10.06.)

Na 46. setkání sokolů zve TV Sokol München

www.sokolmnichov.de

TYRŠŮV DĚČÍN

Miroslav Tyrš
17.9.1832 DĚČÍN

**K výročí
narození
děčínského rodáka
Miroslava Tyrše**

14.-15.9.
2019

| SOBOTA

8:00 Turistický pochod Tyršovým krajem

| NEDĚLE

10:00 Pietní akt / Kulturní program u Rogala /
Průvod k Tyršovu rodnému domku

14:00 Kulturní program u Rogala
Sportovní odpoledne

info@tyrsuvdecin.cz
www.tyrsuvdecin.cz